

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

A KÖZPONTI VEZETŐSÉG DÖNTÉSE:

1971. április 8-9-ére összehívja szakszervezetünk kongresszusát

A szakszervezeti választások minden szinten — a bizalmiaktól a területi szakszervezeti tanács választásáig — befejezéshez közelednek. Munkabizottságok és szerkesztő bizottságok dolgozzák fel a szervezett postás dolgozók véleményét, dicséretét és kritikáját tartalmazó jelentéseket. Nyomdában van szakszervezetünk 25 éves történetéről szóló kézirata. Elnökségünk február 11-i ülésén az asztalra került szakszervezetünk IX. Kongresszusának írásos jelentése és határozattervezete, a főtájtár szóbeli kongresszusi beszámolójának vázlata. Február 16-ára az elnökség összehívta a központi vezetőséget, amelyen megjelent és felszólalt dr. Buják Konstantin postavezérigazgató-helyettes is. Az említett jelentéseket, illetve a határozattervezetet a központi vezetőség tagjai megvitatták, 12-en szavaltak fel, s megállapodtak azok végleges formájában, illetve abban, hogy a javaslatok, módosítások bele kerülnek a központi vezetőség négy éves munkájáról szóló jelentésbe, a határozattervezetben pedig helyet kapnak a hosszabb távra érvényes tennivalók. A központi vezetőség elhatározta: 1971. április 8-9-re összehívja a postások szakszervezete IX. kongresszusát.

Lapzártakor még javában folytak a középszervi vá-

lasztások, ahol egyben a kongresszusi küldötteket is megválasztják. A február 16-i központi vezetőségi ülésen elhangzott hozzászólásokban, a kialakult vitában és Besenyei Miklós főtájtár felszólalásokra adott válaszában tükröződött már a kongresszusi küldöttek nagyfokú felelőssége.

A szervezett postás dolgozók tízezrei tekintenek bizalommal szakszervezetünk kongresszusára. Bizalommal, mert ha csupán az elmúlt négy esztendő eredményeit tesszük mérlegre, a kép még akkor is kedvező, ha akadnak sürgős tennivalók, és akad néhány olyan probléma, amelyet nem lehet megoldani. Ilyen irányú feladatokat tartalmaz a határozati javaslattervezet.

A központi vezetőség megbízta az elnökséget azzal, hogy gondoskodjon a kongresszus dokumentumainak elkészítéséről, s azoknak a kongresszusi küldöttek részére történő időbeni megküldéséről, és biztosítsa mindazokat a szervezeti és technikai feltételeket, amelyek a kongresszus előkészítéséhez, lebonyolításához szükségesek.

A központi vezetőség felkészült a kongresszusra, ahol már a küldöttek a szó...

Választási tapasztalatok

A szakszervezeti választások első szakasza, a bizalmiak, az osztály-, műhely-, és munkahelyi bizottságok szb-k, és jszb-k választása — lezárult. A postahivatalokban, üzemekben, mintegy 3600 bizalmi, 900 bizalmi-helyettes, 250 osztály-, vagy munkahelyi bizottságot, s azok 1100 tagját és mintegy 300 alapszervezetet választottak újjá. A közölt adatok még nem véglegesek, és a választások tapasztalatainak összegezése csak ezután következhet. Azonban máris megállapítható: a mostani választások minden eddignél nagyobb érdeklődést, aktivitást keltettek. Ennek magyarázata: a választásokra olyan időpontban került sor, amikor az ország egész lakosságát, — ezen belül a postás dolgozókat — nagyon sok fontos kérdés foglalkoztatta.

Az MSZMP X. kongresszusán elhangzottak nagy visszhangot keltettek országsszerte. A III. ötéves terv postai eredményei, a IV. ötéves terv célkitűzései, s ehhez kapcsolódva szakszervezetünk központi vezetőségének a dolgozók élet- és munkakörülményei további fejlesztésére vonatkozó terveit, elképzeléseit (Lásd: Postás Dolgozó decemberi száma) is most váltak ismertté, s természetesen szintén véleménynyilvánításra ösztönöztek.

De szűkebb házunk táján is akadt probléma bőven. A munkakörülmények jelenlegi helyzete, a munkahelyek kulturáltsága, a létszámhelyzet, az utánpótlás alakulása, a munkaidő, a munkaintenzitás, s még sorolhatnánk mindazokat az országos és helyi problémákat, amelyek felvetésére és tárgyalására kitűnő lehetőséget nyújtottak a választó taggyűlések.

Mindezek mellett ott volt maga a szakszervezeti szerv és tisztségviselőinek eddig végzett munkája, amelyek értékelése a mostani választások során különösen előtérbe került. S éppen ez volt a legérdekesebb újszerűség a jelenlegi választásoknál. A tagság mind jobban felismerte, hogy milyen jelentős szerepük van ma a szakszervezeti szervezetnek és a tisztségviselők helytállásának, többek között éppen élet- és munkakörülményeinek alakításában. Eppen ezért jobban figyelemmel kísérik azt, s kritikusan mutatnak rá a fogyatékoságokra. E tendencia kedvezően befolyásolta a választásokot: a tisztségviselők — a bizalmiaktól kezdve a szakszervezeti tanács titkároig — gondosabban készültek a beszámolóra. A személyek megválasztásánál a választók nem a szimpátia alapján, vagy a helyi képviselet előtérbe helyezésével döntöttek, jobban figyelembe vették a jelölt rátermettségét, a szakszervezeti munkában való jártasságát, helytállását. A választó tanácskozások nem váltak egyoldalúakká: a hibák és jogos igények mellett a jól végzett szakszervezeti munka is elismerést kapott.

Általános egyetértéssel fogadták a választások új, a demokratizmust erősítő vonásait, így a területi bizottságok helyett a nagyobb létszámú szakszervezeti tanácsok létrehozását, ami lehetővé teszi, hogy a dolgozók különböző rétegei, számuknak megfelelő arányú képviseletet kapjanak a vezető testületben. Helyeselték az ajánlások rendszerét, amely minden választó értekezletet feljogosít arra, hogy az közvetlenül, a felsőbb szakszervezeti szerv részére ajánlást tegyen: egyrészt képviselőjük személyére, másrészt olyan témára, amelyet az ottani vezetőségválasztó értekezleten meg kell vitatni.

A mostani választások néhol 5-6 órát is eltartottak, sőt egy-két helyen meg kellett ismételn. Bár továbbra sem tartjuk célszerűnek a többszörös értekezleteket — a fent említett jelenségek mégis kedvezően értékelhetők, mert legtöbbször nem fessérelték hiába az időt, volt mondani, vitatkozni valójuk a résztvevőknek. Néhány helyen ismételt szavazásra is sor került, mivel megosztottak a vélemények, s a szavazólapon szereplő személyek egyike-másika nem kapta meg a szükséges 2/3-os többséget. Sajnos, még az is előfordult, hogy a szavazás lebonyolításánál megsértették a választás demokratizmusát, s a felsőbb szakszervezeti szervnek kellett megisméltetnie a választást.

A jelölő bizottságok általában körültekintően, széles közvélemény-kutatásra alapozva látták el feladatukat, s ezért nem véletlen, hogy javaslatukat legtöbbször elfogadták a választók. A gyengébben felkészült bizottságok javaslatait a vezetőségválasztó értekezlet résztvevői legtöbbször korrigálták, és a helyesbítésekkel kivétel nélkül erősödtek a vezető testületek.

A választások alkalmával történt személycserék mértékartóak, s általában szükségesszerűek voltak. A választott tisztségviselők mintegy 25 százaléka cserélődött. Volt akit életkora miatt mentettek fel, mások magasabb szakszervezeti tisztségekbe kerültek, de olyanok is akadtak, akiket azért nem választottak meg, mert az elmúlt időszakban nem feleltek meg a választók bizalmának.

A szakszervezeti szervek kétségkívül jelentősen megerősödve, felrészülve kerültek ki a választásokból. A növekedő, a fiatalok, és a végrehajtó szolgálatban dolgozók, arányukat megközelítő képviseletet nyertek a vezető testületekben. A dolgozók bizalmát élvező, sok gyakorlati tapasztalattal rendelkező régi tisztségviselők mellett nagy számban megjelenő fiatalok képesek lesznek új színt, lendületet vinni a mozgalmi munkába.

A választások hiányosságairól is kell néhány szót ejteni. Például elég sok régi, munkáját jól végző tisztségviselő — bizalmi, vezetőségi tag stb. — magas életkora miatt volt kénytelen megválni tisztségétől, s bizony egyike, másika a felsőbb szakszervezeti szervtől még néhány emberibb hangú köszönetet sem kapott.

Elég gyakran előfordult, hogy a választók a szakszervezeti szerv tevékenységét bírálva, mindenért kizárólag a titkárt tették felelőssé. A titkárnak valóban felelnie kell a vezetőség munkájáért, azonban a szakszervezeti szervben kollektívan kell dolgozni, tehát a hiányosságokért nemcsak a titkárt, hanem az illetékes reszortfelelőst is el kell marasztalni. Ez fordítva, a végzett munka elismerésére is érvényes.

Előfordult, hogy a vezetőségválasztó értekezleteken, — esetenként a jelölő bizottság javaslatára — a szakszervezeti (igazgató, igazgatóhelyettes, hivatal- vagy üzemevezető, osztályvezető stb.) is megválasztották a szakszervezeti szervbe, vagy a felsőbb szervek vezetőségválasztó értekezletére küldöttnek. Alapjában véve ez helyes, hiszen a vezetők, mint szakszervezeti tagok, a dolgozók egy rétegét alkotják, s így a szakszervezeti vezetőségekben az arányos képviseletre joguk van. (Ezért találunk szakszervezeteket a szakszervezet központi vezetőségében, az igazgatóságok tanácsaiban.) Hiba viszont, ha a vezetők a partner szakszervezeti szervben, vagy annak megválasztásában nagyobb szerepet kapnak a kellelénél. Ez befolyásolhatja, akadályozhatja annak a helyes partnerviszonynak a kialakulását, amelyben a szakszervezeti szerv a dolgozókat képviseli a szakszervezet előtt. Az említett néhány hiba egy része menet közben korrigálható, s a szakszervezeti választások összeredményének értékét nagyon kis mértékben csökkentette.

Akik szembeszálltak a hóviharral

— Szerencs és Mád között 17 oszlop kitört!... Valamennyi vezeték megrongálódott!... — jelentették az ügyeleti telefonon január 1-én hajnalban a Borsod megyei Távközlési Üzemben.

Igy kezdődött az új esztendő ezen a tájon, és az elkövetkező hófúvásos, viharos napokat bizony sokára felejtik el azok, akiknek meg kellett birkóznok az elemek e pusztításával. Az első öt napon, éjjel-nappal szakadatlanul dolgoztak, például: a 3103-as szerencsi körzetben Karályos Istvánék, a 3102-es sátoraljai-újhegyi körzetben Karályos Andrásék is.

— Tizenegy áramkör összes vezetéké leszakadt területünkön — emlékezik vissza Karályos András. — A javítást nehezítette, hogy 60-70 kilométer erősségű széllel birkóztunk. Ilyen körülmények között nem is tudtuk rögtön felállítani a kidőlt oszlopokat. Ideiglenes kábeleket fektettünk a hóba. Gödröket kellett ásniuk, de már 30 centi mélyen talajvizet találtak. A fagyos időben a

víz percekben belül megjelekedett a dolgozók ruháján, lábán. Vödörrel meregettük a vizet, s tüzet raktunk, hogy időnként melegedhessünk. Nehéz körülmények között dolgozott a 3108 sz. edelényi körzetben Sipos Antal brigádja is. A 450 négyzetkilométernyi területen a szélrőzsa minden irányában megszakadtak, megrongálódtak a vezetékek.

Nagy szükség volt Sipos Antal körzetmester tapasztalatára, körültekintésére. Igen: Siposnak, aki 20 év óta dolgozik e területen, egyszerre kellett „vezérkari főnöknek” lennie, és ugyanakkor kint a területen is példát mutatni a munkában, brigádtársainak.

— Az edelényi központban szerveztük meg a „roham-ügyeletet” — mondja Sipos. — A körök felderítését megnehezítette, hogy az utak gépjárművel megközelíthetetlenek voltak. Még a hármasszámú főközkedési útvonal is járhatatlan volt; nem szólv a bekötő- és mellékutakról. Az első felderítésre elküldött 6 tonnás kocsinak is

vissza kellett fordulnia. Attól tartottunk: megbénul körzetünk hálózata. Tizenkettő magunkkal valahogy mégiscsak meg kellett oldanunk ezt a feladatot. Járőröket szerveztünk, gyalogosan vágunk neki a megrongált vonalrészek felderítésének, javításának.

Salamon Ferenc vezetésével a Borsod megyei Távközlési Üzem teljes létszáma „csatasorba” állt, hiszen a megyében 74 áramkör szakadt meg...

Az igazgatóság igyekezett ott segíteni — folytatja Sipos Antal —, ahol arra a legnagyobb szükség volt. Így jött segíteni Batyók János brigádja, a 3171 körzetből. Batyók szaktársai ugyancsak nagy gyakorlatú, fáradhatatlan szakember. 1947 óta dolgozik a postán, és már sokszor kellett neki is ilyen viharos téli időszakban helytállnia...

A brigádok 3-4 kilométeres szakaszokra osztották a munkájukat és — szaknyelven szólva — először is „ideiglenes vezetékekkel kiváltották” a megrongált, szakadt vonalakat, így

a legfontosabb vonalakon 8-10 óra alatt biztosíthatók a kapcsolatok. Utána hozzálátottak az oszlopok fölállításához, a végleges helyreállításához. Az fteletidőben jól jött nekik az újonnan kapott védőruha: gumicsizma, vattanadrág, védőital. (Az szb ugyanis már időben ellenőrizte a téli felkészülést, a téli ruházatot.) Hálásan emlékeznek meg azokról a katonai egységekről, amelyek a legnehezebb napokban nyújtottak segítséget.

Nagy próbatétje volt 1970 hóviharos januárja Borsod megye postai dolgozóinak — s ezt a próbatételt emberül megállták. Emberül, igen, mert valóban igaz emberséggel fogtak össze.

(Kárpáthy)

Az új lakásügyi rendelkezések

Lapzártakor jelentek meg a lakások elosztásáról és a lakásbérletéről; a lakbéréről, valamint az albérleti, ágybérleti díjakról; a lakbérhozzájárulásról, a használatbavételi díjról; a lakásszövetkezetekről; az építő szövetkezetekről; az egyes lakásépítési formák pénzügyi feltételeiről szóló rendelkezések.

A lakások elosztásában és a lakással való gazdálkodásban a tanácsok az eddignél nagyobb szerepet kapnak, a központi jogszabály, a lakásigény mértéke csupán határértéket állapít meg. A rendelkezés szerint jogos lakásigény: két személynél 1-2, háromnál 1 és fél-2 és fél, négyenél 2-3, ötnél 2 és fél-3 és fél, hatnál 3-4 szoba.

Ez év szeptember végéig minden tanácsnál meg kell újítani a lakáskérelemeket, hogy azok „élők”, a mai állapotnak megfelelőek. A ta-

nácsok két évenként lakáselvási, évenkénti kiutalási tervet készítenek, amelyeket ki kell függeszteni. Ezek összeállításába kötelező a társadalmi bizottságok bevonása. A személyi tulajdonban levő lakásoknál a jövőben megszűnik a tanácsí rendelkezés, ezekkel a tulajdonosok rendelkeznek július 1. után. A lakások karbantartásával kapcsolatban általános szabály lesz: a lakáson belül karbantartás általában a bérlet, az ezenkívül pedig a bérbeadót terheli. Ha a lakásban valamely berendezést ki kell cserélni, vagy fel kell újítani, ennek költségei 50-50 százaléban megoszlanak a bérlet és bérbeadó között.

A jövőben lakást társbérletként kiutalni tilos. Az eddigi-

nél sokkal szigorúbban lépnek fel a rosszhiszemű, jogcím nélküli lakáshasználókkal szemben. (Akit pld. bírói ítélet kötelez a lakás elhagyására, és a megadott határidőre nem távozik, büntetőtarifát fizet.)

Az új lakbértarifák szerint az összkomfortos lakás négyzetmétere 6, a komfortosoké 5,40, a félkomfortosoké 3,60 forint lesz. A komfort nélküli lakások bére változatlan marad. Meghatározták a lakbérkiszámítás szempontjából figyelembe vehető maximális alapterületet. Ez az egyszobás lakásnál 50, a kétszobásnál 80, a hármashozbásnál 100, a négyszobásnál pedig 120 négyzetméter lehet. A tanácsok lakbérővezetékét állapítanak meg,

s ennek alapján a négyzetméterenkénti lakbér 10 százalékkal növelhető vagy csökkenthető. Ez új lakbért május 31-ig kötelesek közölni.

Az al- és ágybérlet helyzetének javítására előírták, hogy minden személynek legalább 6 négyzetméter lakószobaterületet kell biztosítani. Albérleti díjként a főbérlet az adott területre számítva maximum a lakbérhármas szorosát kérheti.

A nem állami lakások bérét a tulajdonos az állami lakásokkal azonos módon és mértékben állapíthatja meg, ha a bér ezen alul van, emelhet, de ennél többet nem kérhet. A július 1. után létrejött bérleteknél a magánlakás tulajdonosa szabadon állapodhat meg a bérlettel, de a lakbér mértéke nem lehet magasabb, mint a hasonló állami lakások bérének kétszerese. (szegő)

A VIII. KONGRESSZUS HATÁROZATA NYOMÁBAN

A VIII. kongresszus óta eltelt négy évben tovább javultak a postás dolgozók élet- és munkakörülményei elsősorban azért, mert a kongresszus határozata értelmében nagy gondot fordítottak a béreknek és egyéb juttatásoknak, a végzett munka és teljesítmény alapján történő differenciált elosztására, különös figyelemmel a gazdaságirányítás új rendszerére által nyújtott lehetőségekre.

Négy év alatt a dolgozók átlagbére 15,6 százalékkal emelkedett: ma már meghaladja a kétezres forintot. Az év végi részesedés kifizetési rendszerének változásával a havi átlagjövedelem eléri a 2200 forintot. Időközben felemelték az éjszakai pótlékot, s kiterjesztették az arra jogosultak körét. A munkaidő csökkentéséről intézkedő kormányhatározat értelmében többek munkaideje heti 44, illetve 42 órára csökkent.

Figyelemmel kísértük az egyre nagyobb gondot jelentő munkaerő-utánpótlási nehézségeket. A fluktuáció 1968-ban

12, 1969-ben már 15,9, a múlt évben pedig 17,1 százalék volt. Mindenekelőtt a nehéz fizikai munkakörökben dolgozók, kézbesítők, vonalépítők és fenntartók utánpótlása okoz fejtörést. Egyes, az átlagos munkaidő-beosztástól eltérő munkakörökben (mozgópósta utazószemélyzet, folyamatos szolgálati helyek, éjszakai munka) ugyancsak állandóan a munkaerőhiány. Az utóbbi időben növekedett a szakképzetlenek száma — ami fokozott teendőket hárít a gazdasági és a szakszervezeti szervekre —, e körülmény kedvezőtlenül befolyásolja a munka minőségét. Ami a munkakörülményeket illeti, erről a központi vezetőség 1968 áprilisában tárgyalt, megállapította: a különböző intézkedések ellenére a posta általános fejlődésétől dolgozóink munkahelyeinek korsze-

rűsítése, szociális, üzemegészségügyi és kulturális ellátottsága némileg elmaradt. A III. ötéves tervben 189 új hivatal épült, évente 50–60-at korszerűsítettek.

A VIII. kongresszusunk határozata utalt a gépesítés gyorsítására. A folyamat megkezdődött, példa erre a hálózatiépítésnél használatos földmunkagépek, speciális szállítóeszközök beszerzése. Előbbreléptünk a hálózatszervezési munkálatok kisgépesítésében. Kétezer kézikocsi és mintegy 300 ezer lépcsőházi levél-szekrény, az eddiginél jóval könnyebb, újonnan rendszerezett kézbesítőkészlet is a kézbesítők és a hírlapkézbesítők munkáját könnyíti. A lapok súlyának gyarapodásával a

hírlapkézbesítők terhelése azonban meghaladja az engedélyezett határt. A forgalom gépesítése sem fejlődött a kívánt ütemben, holott azt a munkaerőhiány nagyon is indokolta tennie. A régi, korszerűtlen postaépületekben, elsősorban a tömegtartózkodási termekben — a mesterséges szellőzés javult ugyan, de még korántsem lehetünk elégedettek.

Uzembe helyezték a posta 432 férőhelyes, központi munkásszállóját, ezenkívül Egerben, Veszprémben és Szolnokon épültek kényelmes munkásszállók. Munkavédelmi, szociális és üzemegészségügyi célokra a III. ötéves tervben mintegy 62 millió forintot fordítottak. Előrelátha-

tóan az év végéig megnyitják Budapestén (VI., Gorkij fasor 30.) a 200 férőhelyes, korszerű óvodát. Száz lakó- és öltözőkocsit szereztek be a változó munkahelyen, szabadban foglalkoztatott dolgozóknak.

A kongresszus határozata kimondta: átmenetileg sem csökkenhetnek a postás dolgozók különböző, bérén kívüli juttatásai. Ezt a törekvést teljes mértékben betartottuk, akár a kedvezményes üzemi étkeztetésben részt vevők számára, akár a gyermekintézményekre fordított összegeket, vagy a vállalati ádülők fenntartását, a kulturális és sporttevékenység támogatását vizsgáljuk. A postás dolgozók lakásépítéséhez, a nyereségből képzett „F”, illetve az „R” alapból a posta eddig 57 millió forint kamatmentes kölcsönt adott.

Nem sikerült viszont lényeges javulást elérni az üdültetésben. Eppen ezért időszerűnek tartottuk, hogy a vezérigazgatósággal közösen elkezdjék a IV. ötéves terv időszakára az üdülőfejlesztési programot, amely a közeli években valósul meg.

Választott testületeink nagy gondot fordítottak arra, hogy időről időre elemezzék a dolgozó nők és a fiatalok helyzetét. Annál is inkább, mert a postán foglalkoztatottak mintegy 50 százaléka asszony és lány, a szakszervezeti tagság 35 százaléka pedig 30 éven aluli. A fiatalok döntő többsége derekas munkát végez, aktívak a szocialista munkaversenyben, a brigádmozgalmakban, megállják helyüket a „szakma ifjú mestere”, a „ki-váló ifjú mérnök, technikus” címért kezdeményezett vetélkedésben.

Legközelebb arról adunk számot, milyen eredményeket értünk el a kulturális, agitációs munkában, a világnézet és szakmai nevelésben.

(gyapay)

Ahol fóruma van a versenynek

A Központi Távfő Hivatal szakszervezeti bizottságának irodájában ottjártunkkor a választások tapasztalatait dolgozták fel.

— Napfényre került minden probléma, vagy legalábbis a vitatott kérdések zöme — mondja Csomor László, az újra megválasztott szb-titkár. — Ami kézenfekvő volt, arra a helyszínen válaszoltunk.

Akkor megkérdem: milyen mértékben foglalkoztak a munkaversennyel?

— A jubileumi évforduló, majd a X. pártkongresszus tiszteletére tett vállalások teljesítésének nagy fontosságát tulajdonítottunk, hiszen szakszervezetünk VIII. kongresszusa külön kihangsúlyozta: dolgozóink legszelésebb köréit, a vállalat vezetőinek figyelmét nyomatékkal kell felhívni a versenymozgalom lényegére, hogy az eredmények értékelésénél érvényesüljön az üzemi és szakszervezeti demokrácia.

Sikerült mindezt elérni? — A felszólalások bizonyították: igen!

Közben megérkezik dr. Lengyel Jánosné munkaversenyfelelős és Tóvizi László, a szakszervezeti bizottság termelési felelőse. A munkaversenyfelelős dossziékat, versenykiértékeléseket szorongat a hóna alatt.

— Három nagy területen folyt és folyik a verseny — mondja dr. Lengyel Jánosné. — Üzemünk küzd a „Szocialista Munka Vállalata” címért. Ez csak úgy érhető el, ha megszerezzük a „Kiváló Vállalat” kitüntetést Az 1968. és 1969. évi teljesítményeink alapján e címet sikerült elnyerni...

— Joggal bizakodunk abban — toldja meg Tóvizi László —, hogy a felszabadulás, a jubileum és a X. pártkongresszus évében is jeleskedtünk, s így áprilisban mi is a kitüntettek között leszünk.

— Erre biztosított a Távfő Hivatal 32 brigádjának vetélkedése a szocialista címet — jegyzi meg a versenyfelelős. — Már elkészültek az értékelések, három brigádot arany, nyolcat ezüst-, hetet pedig bronzkitüntetésre javasoltunk. Abból sem esnáltunk titkot, sőt, jó előre közöltük: az igazgató 25 ezer forintot biztosított a jelvényt szerző brigádok jutalmazására.

— A három nagy verseny-csoporton belül — veszi viszá a szót Tóvizi László — a 25 éves jubileumi verseny kereténél között bonyolítottuk le a távfőversenyt. A részletekről Lengyel szaktársnő többet mond.

— 150 távfőversenyző vett részt

benne az 1969. november 12. és 1970. március 1. közötti időszakban. Értékeljük a minőségi mutatót, a hibamutatót, a lefutási sebességet és az 1 órára darabátlagot minden versenyzőnél.

Kik nyerték a versenyt?

— Három osztály eredményét külön értékeltük. Figyelembe vettük azt is, hogy ki milyen régen dolgozik a szakmában. Így a belföldi kezelési osztályon Bakó Sándorné, a távfőkezelési osztályon Sárkadi Sándorné, a II-ban a fiataloknál Bartók Veronika, a nemzetközi kezelési osztályon Szalay Lajos, illetve Kalina Jánosné nyert. Részt vettek a nemes vetélkedésben a műszakiak is. Közismert, hogy a jubileum tiszteletére dolgozták ki a TGX-hálózatban a lapra fró rendszert, időtartam-mérő berendezést készítették és közreműködtek a központ bővítésénél.

— A jubileumi és kongresszusi időszak között lélegzetvételnyi szünetet sem hagytak

brigádjaik — jegyzi meg Csomor László —, a verseny lendületesen folyt az egész esztendőben. S ha már a nyilvánosságáról esett szó, hadd említssem meg, hogy ezt az új évet már a munkaversenyek propagálása, a brigádok és dolgozók véleményének kikérése jegyében kezdjük. Az igazgatói tervismertető értekezlet után, — ahol részt vesznek a szocialista brigádvezetők és szakszervezeti aktívák is — megkezdődik az éves terv lebontása. Minden osztály megkapja feladatát. A szocialista brigádok ennek ismeretében tesznek vállalásokat. Szó esik a munkaversenyről a brigádvezetői értekezleteken és a szakszervezeti taggyűléseken is. Tehát nemcsak az elért eredményeknek, hanem a feladatoknak is nagy nyilvánosságot, fórumot adunk.

Végül megneztük a folyosón a faliújságot, melyen két cikk is foglalkozott a brigádok helytállásával, az eredményes munkával...

M. I.

A munkaidő-rövidítésről

A rövidített munkaidő, a kéthetenkénti szabad szombat örömet mintegy 2 millió dolgozó élvez az iparban, építőiparban. A kormányrendelet adta lehetőséggel élve 1968. július 1-től, a postához tartozó iparban, építőiparban, 1969. augusztus 1-től pedig az üzemi viteli ágazat néhány fizikai munkaterületén, általában a kéthetenkénti többlet szabadnap biztosítása mellett, bevezették a heti 44 órás munkaidőt.

Ezek az intézkedések 11748 főt érintettek, tehát a postás dolgozók többsége addig nem részesülhetett ilyen kedvezményben. Eríthető, hogy örömmel fogadták mindenki a IV. ötéves tervtörvény 6. paragrafusának előírását: „A központi munkahelyeken a hálózatiépítési munkákhoz a feltételek megteremtéséig...”

A posta sajátosságaiból adódóan a feladat kétirányú. A havi 210 óránál többet dolgozó

vidéki kishivatalok dolgozóinak, mozgópóstaok, gépkocsivezetők jelenlegi túlfoglalkoztatását meg kell szüntetni. E törekvést 2091 kishivatali dolgozó, 2139 kishivatali vezető, 612 mozgópóstást és 1269 gépkocsivezetőt érint.

Törekedni kell, a népgazdaság egyéb ágazataihoz hasonlóan: a munkaidő általános rövidítésére is. Ez is sokakat érint, hiszen több mint 27 ezer postás dolgozó heti 48 (havi 210) órát dolgozik.

A központi vezetőség 1970. decemberében foglalkozott a témával és javasolta: a havi 210 óránál magasabb időben történő foglalkoztatást 1972-ig szüntessék meg. Ajánlotta, hogy a vidéki kishivatalok vezetőinek túlfoglalkoztatását, a vasárnapi nyitva tartás megszüntetésével oldják meg. A kishivatali kézbesítők munkaidejének csökkentése — a folyamatos hírlapkézbesítés érdekében — csak rendszeres helyettesítéssel, illetve a szombati és hétfői munkanapok bizonyos munkaszervezési változtatásaival hajtható végre.

Az irányítóhelyeken és az egyéb munkaterületeken (vezérigazgatóságon, az igazgatási törzsekben, a gazdasági hivatalokban és a területi tervezőirodáknak stb.) dolgozók munkaidejének csökkentése a munka jobb megszervezésével, az ügyviteli egyszerűsítésével oldható meg.

A vezérigazgatóság elfogadta a központi vezetőség álláspontját, keresi a munkaidő-rövidítés lehetőségeit, s egy szakbizottság tervezetét dolgoz ki a budapesti, illetve a vidéki hivatalok munkarendjére, nyitva tartására oly módon, hogy az intézkedés a termelésre, a forgalomra, a jövedelmzésre se legyen negatív hatással. A számítások szerint a munkaidő-csökkentéshez több mint nyolcszáz fő pluszlétszám kell. Az általános csökkentés — a középokú postaszervek felmérése szerint — ugyan csak több mint ötszáz új dolgozó felvételét követeli. A kétirányú intézkedés csaknem 40 millió forint bérnövekedést jelent.

A kilátások reménykeltőek, hiszen egységes az álláspont: a munkaidőt a IV. ötéves tervében a posta egész területén fokozatosan rövidíteni kell. Egyrészt azért, mert — a népgazdaság egyéb területeihez hasonlóan — a postás dolgozók is jogosan várják a kedvezményt, másrészt enélkül elképzelhetetlen, hogy vonzóbb legyen a postai munka, enyhüljön a krónikus munkaerőhiány, biztosított legyen az utánpótlás.

A szándék valóra váltása persze megköveteli, hogy mindenki hozzáadja a saját vaksát. A középokú postaszervek eddig is sok jó javaslatot segítették a törekvést. A továbbiakban is arra van szükség, hogy a végrehajtó szolgálat vezetőit, dolgozóit bevonják az elképzelések, tervezetek megvitatásába, a tennivalók kidolgozásába és végrehajtásába.

A vezérigazgatóság jó szándékán nem múlik. A siker végső soron attól függ, hogy a 44 órás munkahétre való áttérésnek, a kéthetenkénti többlet szabad idő megteremtésének, illetve az egyes területeken tapasztalható túlfoglalkoztatás megszüntetésének feltételeit mikor és mennyiben teremtik meg.

A szocialista munkaverseny, a brigádmozgalmak részvevőinek öntudatos tevékenysége, alkotókészsége gyorsíthatja a végrehajtást. Így néhány éven belül örömmel jelenthetjük: a több mint 50 000-ös postások-aktívák élet- és munkakörülményei ilyen szempontból is javultak. Macsári Károly

(k. gy.)

SZÁMVETÉS

Már amikor a körzetszemestekkel beszélgettünk a hófúvások idején végzett munkájukról, emlegették Koczka Antalt, a Miskolci Postaigazgatóság új vezetőjét. Beszéltek egy, lát-szólag kis epizódról. Néhány nappal ezelőtt, a hirtelen meg-enyhült időjárást várta, hajnali fagy tört meg. Senki

A „forgalmista” reflexe

Ennek az intézkedésnek a felemlítésével kezdődik beszélgetésünk Koczka Antallal az igazgatóságon. Valósággal zavarba jött. Hat igen, hajnalban éppen borotválkozott, amikor a rádióban hallott az utak jegesedéséről... Ugy, szappanos arccal ment a telefonhoz...

— Igazán nem tudok mást mondani, mint hogy „reflex” — folytatja, még mindig zavart mosollyal. — Az embernek negyedszázados postai forgalmi gyakorlata folytán rögtön asszociálnia kell, régi bal-esetekre emlének fel. Első munkahelyemen, a mezőcsáti postahivatalban éppen úgy, mint a gyöngyösi hivatal vezetésé idején, majd itteni, korábbi igazgatóhelyettesi, és most pedig igazgatói beosztásomban: mindig és mindenütt „forgalmista” valom magamat. Az ember bármilyen vezető helyre kerül, őrizze meg a dolgozók legapróbb napl ügyei irán-

sem számított rá... S akkor kora reggel, egy rendkívüli körtelefon-felhívás jött Koczka Antaltól: Jelzések szerint az utak veszedelmesen eljég-sedtek, motorkerékpáron csak a halaszthatatlan, legfontosabb esetekben mozduljanak ki, s akkor is óvatossá!

Kiss Ernő, a tb titkára éppen a szakszervezeti választások problémáit vitatta meg az igazgatóval, amikor rájuk nyitottunk, most hangsúlyozottan megjegyzi:

— Koczka szaktárs a szakszervezeti gyűléseket is rendszeresen látogatja, olyanokat, amelyeken 30–40 község kishivatalának képviselői mondják el problémáikat. Az igazgatóság vezetője munkájában hasznosítja a hallottakat, de egyben tájékoztat is ad a problémák elintézésének módjáról, lehetőségéről.

A dolgozók szociális problémáiról, a kollektív szerződésről és ennek a miskolci igazgatósági függelékéről esik szó. — Helyzetemet, feladato-

mat — mondja Koczka Antal — úgy határozom meg: „két ötéves terv meggyén”. Az előző ötéves terv indulásakor, 1966. január 1-én lettem itt helyettes, most az új ötéves terv indulásakor igazgató. Milyen

„Két ötéves terv meggyén”

Hogy a bevételt jól teljesítsük, annak alapfeltétele, hogy a dolgozókat a jó tapasztalat győzze meg: ez saját érdekük is. Mi a többletbevétel, a megengedett maximális lehetőségek szerint, a munkakörülmények javítására, a dolgozók anyagi részesedésére akarjuk felhasználni. A szakszervezetnek létkérdése, hogy felmérje a dinamikus fejlődő borsodi és hevesi ipar munkaerő-fel-szívó hatását. Ez azt jelenti, hogy az itteni bérszínvonal rendezésének problémáin túl, egyéb módokon is próbáljon olyan lehetőségeket találni, amelyekkel a dolgozók szociális helyzete tovább javul.

— A postai szolgáltatás minőségi és mennyiségi javítása nemcsak a közönség érdeke, hanem a dolgozóké is, de csak akkor, ha szaktünk minden olyan szemlélettel, hogy a posta valami hivatal, vagy hatóság. Az új típusú postal szolgáltatás — közvetlen, vagy közvetett módon — részt vesz

elvek szerint kell meghatároz-nunk a függelékben igazgató-ságunk feladatait? Az ötéves terv termelőmunkájának, gazdaságkodásának három oldalát tartom szem előtt: a forrást, a bevételt és a felhasználást.

az új érték termelésében, tehát a bevétel, a többletgyerés kérdését is így kell néz-nünk. Ezt kell figyelembe ve-gyünk a többletgyerés kez-eelésénél a „függelék” meghatá-rozásakor is.

Ezeket a valóban rendkívül fontos alapelveken túl Koczka Antal leszögezi: a dolgozók megbecsülése a látványlag kisebb jelentőségű szociális intézke-déseket is. Például nagy örömmel fogadták a jó minőségű munkaköpenyeket, amelyeket az igazgatóság minden terület-re kiterjeszt.

IV. ÖTEVES TERVRŐL *Mindenkinek*

Előző számunkban a posta IV. ötéves terve fejlesztési céljairól írtunk, s idéztük a Központi Vezetőség decemberi ülésének állásfoglalását: „Az évenkénti mintegy 5 százalékos teljesítménynövekedés csakis úgy érhető el, ha időben átadják a nagyobb kapacitást biztosító létesítményeket, berendezéseket. Ehhez viszont az kell, hogy előbb javuljon a postaszervek együttműködése azokkal a vállalatokkal, gyárakkal, amelyek érdekelték egy-egy létesítmény átadásában...”

A posta munkaerő-szükségletét a tényleges igények és lehetőségek figyelembevételével igyekeztek megtervezni. Ezerhet éves átlagban 1,1 százalékkal szaporodik a létszám. Mindez feltételezi a tervezett beruházások, új létesítmények és egyéb műszaki fejlesztési célok időbeni megvalósulását.

A Központi Vezetőség álláspontja: a műszaki intézkedések esetleges elhúzódnása esetén az intenzitást tovább növelése nem engedhető meg, gondoskodni kell a szükséges létszámról, a munkák megfelelő díjazásáról! Mindez azt jelenti, — s ebben teljes az egyetértés a vezérigazgatósággal —, hogy évenként ismétlődően meg kell vizsgálni: az egyes szervek milyen mértékben vesznek részt a postaszintű feladatokban, hol és milyen új beruházások lépnek be, illetve mely területeket fejlesztik az átlagosnál jobban.

Hasznosítani kell az elmúlt évek tapasztalatait is: hiába növelik valamelyik postaszervnél az adminisztratív létszámot, a törzsek létszámát, ha a végrehajtószolgálatban nem biztosítják a norma szerinti szükségletet. Ez óhatatlannal együtt jár a szolgáltatások minőségének romlásával, már pedig a munka minőségének javítása igen fontos feladat.

Bérfejlesztés

A posta belső szabályzó rendszerét, bér- és juttatáspolitikai lehetőségeit nem kis részben a szolgáltatások minőségének javításának szolgálatába állítják. A gazdaságirányítási rendszer életbe lépése óta eltelt években 12,9 százalékkal emelkedett a postás dolgozók bérszínvonala. (Korábban évenként 1–2 százalékos béremelésre volt csupán lehetőség.) A rendelkezésre álló pénz azonban egyes központosított egyenlőségi alapon osztották szét. A múlt hibáiból okulva a IV. ötéves terv időszakában törekedni kell — a teljesítményekkel, a végzett munkával arányban álló — differenciált bérigazgatóságra.

A posta IV. ötéves terve évente 3,5 százalékos bérfejlesztést irányoz elő. Ez valamivel nagyobb a népgazdasági átlagnál. A Központi Vezetőség támogatja a Vezérigazgatóság bérpolitikáját, az elhatározás valóra váltása azonban nem a jószándékon múlik. A bérék,

jövedelmek emelkedésének mértéke továbbra is attól függ, hogy milyen eredménnyel gazdálkodik a posta.

A jövedelem- és bérszabályozás 1971. január 1-én életbe lépett új rendszere, ezen belül bizonyos kedvezményes béremelési lehetőséget kínál, a hatékonyabban gazdálkodó vállalatoknak. Ennek lényege: ha az előző évhez képest nagyobb az egy főre jutó postai nyereség, akkor — a pontosan kidolgozott szabályozók szerint — csak a bérfejlesztés 50 százaléka terhel a részesedési alapot. Ellenkező esetben a bérszínvonal-emelkedés többszörösét — adó címén — le kell vonni a részesedési alappól, következményeként a megtörtént béremelésnél új nagyobb összeggel csökken a kifizethető nyereség. A tennivaló nyilvánvaló: arra kell törekedni, hogy a postai nyereség emelkedésének mértéke nagyobb legyen a létszámszaporulatnál. Mindebből következik: a bérigazgatóságnak — differenciáltan — a lelkismeretes, minél nagyobb eredményt hozó munkára kell ösztönöznie.

Ezen túlmenően a terv célul tűzte: megszüntet több korábbi aránytalanságot, igazságtalanságot. Az elmúlt években történt intézkedések ellenére a forgalmi végrehajtó szolgálatban dolgozók átlagkeresete a többi állománycsoportéhoz képest indokolatlanul alacsonyabb. Néhány réteg, például a felvevők, a járatosok, a külterületi kezelők stb. keresete 1200–1500 Ft között mozog. A vezérigazgatóság és a szakszervezet egyetért abban: a IV. ötéves terv időszakában az átlagosnál nagyobb mértékben kell növelni a forgalmi végrehajtó szolgálatban dolgozók bérét.

Törzsgárda és utánpótlás

A terv a későbbiekben megoldandó tennivalókat is tartalmaz, többek között, hogy a munkaidőcsökkentés a posta egészében megvalósul. Az öt évre szóló bérpolitikai tervet csak fokozatosan lehet végrehajtani. A vezérigazgatóság és a szakszervezet pillanatnyilag az első két évben szükséges intézkedésekkel foglalkozik behatároltban. Ezen belül szó van arról is, hogy az újonnan belépő dolgozók jelenlegi kezdőbérét növelik.

A bérfejlesztésre tervezett összegből a rangberek emelésére évente mintegy 6–7 millió forintra van szükség. A fokozatos előre lépés évente 11–12000 dolgozót érint.

A tervezett bérintézkedések célja: vonzóbbá, elfogadhatóbbá tegye a postai szolgálatot az évtizedek óta hűséges törzsgárda, illetve az utánpótlást jelentő fiatalok számára. Ezért a IV. ötéves terv időszakában minden korábbinál nagyobb összeget, több mint 200 millió forintot költenek a munkakörülmények, a szociális ellátás további javítására. (macsári)

ITÉLKEZŐ DOLGOZÓK

A szakszervezetek hatáskörébe tartozó egyik szép, felelősségteljes feladat a társadalmi bíróságok irányítása. A nagyobb postaszerveknél többé-kevésbé működnek is e bíróságok. Többé-kevésbé, mert nem minden szb. tartja kötelességének a társadalmi bíróságokkal való foglalkozást, pedig a VIII. kongresszus határozata kimondja: a társadalmi bíróságok munkájának hatékonyabbá tétele a szakszervezeti szervek állandó kötelessége.

Hogyan tesznek eleget e feladatuknak a Kábelüzemnél és a Bp. 72. sz. hivatalnál?

A 72-esben Berka István az szb.-titkár és Pallagi Vilmos, a társadalmi bíróság tagja a tájékoztatót. 1964. május 6-án tartották első tárgyalásukat, akkor egy izákos dolgozó ügyében, aki családját elhanyagolta, fizetését elvitte. Elvonókúrára kötelezték, s az ítélet hasznosnak is bizonyult.

— Az ügyek többsége fegyverrel való támadásból adódik —, mondja Berka István — ezek közül is elsősorban a szolgálat közbeni itatásból eredő ügyeket tárgyaljuk, de itélkezünk akkor is, amikor két dolgozó összeverekedett. Felelősségre vontunk egy fiatalembert, aki lopott. Becsületért és rágalommal való támadások miatt, sőt 1969-ben, a társadalmi tulajdon hanyag kezelése miatt kérdőre vontuk az egyik felvevőt, mert 10 ezer forintot hiányzott a pénztárából — figyelmeztetésből. Az ügyesség biztáránk 1969-ben a pofokodó kollégistákat. Az ügy miatt ez az osztály nem kapta meg a Szocialista osztály címet.

A társadalmi bíróság elnöke, Lukács Zoltán, egyébként nagy tapasztalatokkal rendelkezik, hiszen népi ülmök is. Ez meglátszik az ügyek elintézésén.

— Sokan nem szeretik társadalmi bíróság elé vinni az ügyeket —, mondja Pallagi Vilmos —, mert nagy munkát tartják a megszégyenítést. A szakszervezeti bizottság véleménye: hasznos ez az intézmény, mert a halgatóság, a munkatársak nagyon sok tanulságot vonhatnak le.

Az elmúlt évek során 11 esetet tárgyaltak, tavaly egyet sem, most viszont egyszerre kettőt is.

— Az az igazság —, mondják egybehangzóan —, hogy több ügyet is tárgyalhattunk volna, de a megelőzés is lényeges, s van ahol elegendő a jó szó is.

Nem szidják a társadalmi bíróság tagjait?

— Embere válogatja — mondja Pallagi Vilmos. — Például a pofokodó asszony megköszönte a büntetést, de volt olyan, aki a pénzbirosg kiszabása után odavágta: külső patikára a bíróság. Az ilyesmi a munkánkkal jár.

A Posta Központi Kábelüzemben dr. Kapolyi Zoltán, a társadalmi bíróság elnökevel beszélgetek. E tisztet 1964 augusztusa óta tölti be. Kis statisztikával kezd.

— A mi társadalmi bíróságunk 1963 óta 27 ügyet tárgyal. A többség (12 ügy) itatással volt kapcsolatos. Volt több olyan esetünk is, amelyeknek „vándorlása” gyermekeivel szembeni kötelezettségéről feledkezett el: nem adta haza a pénzt családjának. Tíz ilyen ügyet tárgyalunk. Könnyű testi sértés, becsület-sértés és egyéb ügyünk 5 volt.

A családi problémák megoldását szívügyüknek tekintik. Többször éltek azzal a törvényben biztosított lehetőséggel, hogy a fizetés 50 százalékát közvetlenül a családnak küldötték el.

A régi vezetés minden felelősséget a társadalmi bíróság elé akart utalni. A bíróság elnöke tiltakozott, hogy az egyszer megtévedt embereket kipellengérezték. Nemrégiben volt egy ilyen jellegű ügyük, amelyet azután mégiscsak letárgyaltak. Az egyik bejáró munkás — aki több, mint tíz éve fegyverkezett, szorgalmasan dolgozott — itatásan jelent meg a munkában. Az elnök kutatta: mi okozhatta ennél az emberről a magatartást? Hároméves házasság volt, s amikor éjjel a munkából hazament, feleségénél idegen férfit talált. Bántatában ivott.

— Az elnök működésében én a legfontosabbnak az előkészítő munkát tartom — mondja dr. Kapolyi Zoltán. — Az emberséges, igazságos ítélet meghozatalánál lényeges az összes körülmények ismerete. Sokszor a tárgyalás előtt is hosszán elbeszélgetek az elém kerülő dolgozóval. Amikor pedig családi ügyek kerülnek terítékre, elkerüljük a vájkálódást. A gyerek érdekét tartjuk szem előtt.

Dr. Szegő Tamás

Bírósági fogadónap

A bíróságoknak nemcsak az a feladatuk, hogy az elítéltek jogait, hanem az is, hogy az ügyes-bajos kérdéseiket, hozzájuk forduló dolgozóknak megadják a szükséges felvilágosításokat, segítsék őket jogaik érvényesítésében.

A bírósági panasznapok-fogadónapok igen időigazoltak, ezért az igazságügyminiszter elrendelte: a bíróságok szombatokon is tartanak fogadónapokat, amikor a lakosság — a szabadszombatok való figyelemmel — leginkább tud foglalkozni saját ügyeivel.

Tehát a bíróságok a jövőben szombaton is felkereshetők.

NÖVEKSZIK A KAPACITÁS

Egy történetből sok mindenre lehet következtetni. Az alábbi esetből korántsem könnyelműség levonni bizonyos tanulságokat a Központi Kábelüzemnél dolgozók felfogására vonatkozóan. Történt pedig a közelmúltban, hogy budapesti munkahelyükön néhány iparkodó, tehetséges fiatal szerelő felfigyelt egy másik vállalat. Mi tagadás, ők mélyebbre tudtak nyúlni az érzékenyikben, s nem is rejtették suba alá ajánlatukat, tetemesen megtoldották volna a jelenlegi bérüket, ha azok hajlandók otthagyni munkahelyüket. A csábítás nem járt sikerrel.

Így már nem csoda, hogy a Kábelüzem, — cseppet sem eszményi körülmények ellenére — a múlt évben kimagaslóan jó eredményeket ért el, és bizakodással tekint a IV. ötéves tervből adódó feladatokra. Ez derül ki abból a beszégetésből, amelyen Csáki László igazgató, Molnár Áron, a szakszervezeti tanács elnöke, s az 58 brigád 688 tagja képviselőjében Kovács István, Szegedi Imre és Varjú Miklós vett részt.

Csáki László: — Hála, a ma már széles körű versenymozgalmunknak, az újabb és újabb versenyformáknak, a célbrigádok hatékony munkájának, a szocialista szerződéses rendszernek, nem félünk az elkövetkező évektől.

Varjú Miklós: — Fellendült a Szakma Ifjú Mestere mozgalom, sokan beneveztek a Kiváló Ifjú Technikus címért indított vetélkedőbe. Ebben a versenyformában 23-an vettek részt, valamennyi szerelés-technikusunk. Egy előzetes felmérés szerint a szerelésben foglalkoztatottak egyharmada fiatal, közülük mintegy negyvenen neveztek be a SZIM-be.

Szegedi Imre: Sokan tanulnak, s ez a mi körülményeink között nem könnyű. Vándoréletünk: ma itt, holnap ott, de brigádunkból egy szakértőnk nem elegendett meg az érettségivel: hiraadásttechnikai hálózatszerelő szakmunkás vizsgát tett, most pedig a Kandó Kálmán felsőfokú technikum előkészítőjére jár...

Molnár Áron: Bizony, a te-

mérdek munkahely, Záhonytól—Szombathelyig úgyszólván mindenfelé. Sok gondot okoz a megfelelő szállásbiztosítás is, pedig jó volna a budapestihez hasonló lehetőség...

Csáki László: — Amennyiben javul a helyzet; még az idén beköltözünk a Kőbányán épülő központi telephelyre. Ötvennyolcmillióba kerül, lesz ott korszerű raktár, megfelelő iroda, és ami a legfontosabb: felszámolhatjuk a Dandár és a Bajtárs utcai üzemeinket. Végre!

Kovács István: — Ahhoz képest, hogy ilyen szanaszét vagyunk, azért sokan részt vesznek a politikai oktatásban, és olvasásra is jut idő. A munkásszállásokon minden előfizetett újságot gyűjtöttek össze... és jó jel az is, hogy a Kábelüzem múlt évi munkája egyetlen esetben sem volt minőségileg kifogás. A termelési érték megközelítette a 220 millió forintot. Am a következő években csaknem másfélszeresére kell emelnünk kapacitásukat. Vajon győzik majd?

Csáki László: — Kár titkolni, tervünk megfeszített munkát követel mindnyájunktól. S csak akkor van esélyünk, ha a feltételeket is megteremtjük, és ehhez a kedvezőbb lehetőségeket is biztosítjuk.

Önkényesen sorrendbe igazítva a hallottakat, első helyre, már csak a hangsúly kedvéért is azt tenném, amit beszélgetőpartnerem utóljára hagyott, ez pedig: a bérfejlesztés. A Központi Kábelüzem egyes dolgozóinak fizetése átmenetileg ugyanis csökkent. Hála az összeforrt gárdának, a kitűnő közösségi szellemnek, ez még nem járt következményekkel, de holnap már rohamosan növelheti a fluktuációt, akadályozhatja a tervek teljesítését. Berezésüket elegendő összehasonlítani az építőiparral, nyomban szembetűnik az elmaradás!

A megnövekedett feladatok szükségessé teszik a további fejlesztést, fejlesztést, a technológiai folyamatok fokozott korszerűsítését. Elsősorban nagyobb teljesítményű kábeltekert gépek alkalmazásával, a föld visszatöltésének és a

gépesítésével gyorsítják meg a munkák befejezését. Közben nem feledkeznek meg az egyszerűsítésekről: a kábelek (tégla helyett) talán a közeljövőben már műanyag háló alatt futnak, a kábelkerékűek pedig a nagyszerű kábeleknél gépesítik, így körülbelül egytizedére csökken a ráfordított munka. Fejlesztik a műszerparkot, amivel ugyancsak a munka hatékonyságát kívánják előmozdítani. Foglalkoznak olyan újítással, hogy az aknákat és szekrényeket előre gyártott, helyszínen összeszerelt elemekből építik meg.

Vajon a brigádok felkészültek az idei terv teljesítésére? A válasz: igen! Számok helyett, — egyes kis, 3–15 fős kollektívák példamutató vállalásainak felsorolása keveset mondana — idézzük az igazgatót: Úgy érzem, törzsgárdánk képes megbirkózni a feladatokkal. Olyan brigádjaik vannak, mint például Csordás Lajosé, amely Tóth Vilmos munkavezető irányításával Martfű és Debrecen térségében végeztet kiváló munkát. Vagy Szanyi Ferenc brigádja az I. főépítésvetési körben. Mézőros Lajos szerelő kollektívája már ötször nyerte el a szocialista címet. Máró Antal brigádja is kimagasló teljesítményekre képes. A Hollói Károly vezette Koax-brigád is kiemelkedően dolgozik.

„Kitűnő közösségi szellem”, sokszor hallottam beszélgetésük közben, amint a törzsgárdát dicsérték partnereim. Lassuk csak, vajon ők mióta tartoznak a Kábelüzem közösségébe? Csáki László: — Négy éve, de már 33 esztendője dolgozom a postánál. Molnár Áron: — Április 5-én lesz harminc esztendője, hogy kábelesnek álltam. Kovács István: — Húsz éve itt kezdtem. Szegedi Imre: — 1946-ban kerültem ide. Varjú Miklós: — Tíz éve álltam munkába, ez az első munkahelyem.

Mint cseppben a tenger, ötről szabad-e az 1200-ra következtetni? Az összeszokott gárda józan derűlátással tekint a jövő tervé elé.

Gyapay Dénes

Sosem panaszkodnak rájuk

Mosmanában ritkábban szídom — gondolatban — a hírlapkézbesítőt, ha kérik az újságot, vagy ha egyáltalán nem érkezik meg. Ritkábban szídom, mert ha korábban jóval többet tudok a kézbesítők munkájáról. De — az igazság — hoz tartozik —, hogy azok, akik révén valamelyest megismerem, ezt a korántsem vonzó munkakört, mindig időben hordják ki a lapot.

LENGYEL LÁSZLÓ 15 éve kézbesít újságokat. Tizen-négy esztendőn keresztül a Városmajor utca volt a törzshelye.

— Nagyon megszerettem a környéket, az előfizetőket. Fájt a szívem otthagyni őket! Mégis kénytelen voltam, nem bírtam a sok lépcsőt. Nyolcváz forintnál többet nem tudtam megkeresni, mert ez a munkaterület az úgynevezett „A” kategóriába tartozik. Naponta legalább 50 emeletet végigjártam.

— Most sokkal jobb a dolgom. Az Áttila út környékét járom. Itt csupa magas, sok-

tina lakrúttól. Négy órakor, negyed ötkor már megkapom a lapokat, s hat óra kézen is vagyok. Nem dícsérvélni mondom, de soha ki nem marad még egy hetilapom sem. Mindenhol pontosan kézbesítik. Ha rossz a lift, akkor is felviszem az emeletre.

Mikor alszik a hírlapkézbesítő?

— Este 8-kor lefekszem. A televíziót, bizony ritkán látom. Ha szeretném is nézni, többnyire elalszom mellette. Egyébként amikor a munkával elkezdek, hazasietek, kitalárok, bevásárolok, féljemenne vacsorát főzök, délután kicsit lepihenek, hogy a hajnali kelésért kárpótoljam magam.

A Maros utca 17. számban lévő szoba-konyhas lakásban például a rend, látszik, hogy Lengyeléttől sem sajnálja a fáradságot. A háztartásban épp úgy nem alkuszik fél-megoldásokkal, mint a hírlap-kézbesítésben.

SINKÓ ISTVÁNNA a Verseny utcai 70-es házban hírlapkézbesítő. Öt éve foglalkozik az újságokkal. Nagy ügybuzgalommal és kidolgozott módszerrel hordja szét naponta a tömegtelen újságot: 130 Népszabadságot, 133 Népszavát, 53 Magyar Nemzetet, 14 Népszportot, heti 237 Rádió-Televízió műsort, 106 Nők Lapját, 24 Elet és Tudományt.

Megmért-e már egyszer is, mennyit nyom ez kilóban?

— Nem. Különbem sem én cipelem. A férjem minden hainalban felkel velem együtt, s ő cipeli. Nem mindenkinek van ilyen jó dolga, hogy 26 évi házasság után ezt megtegyék érte. Ezután megy ő is dolgozni, 7 órakor kezd.

— Negyed négykor, legkésőbb fél négykor kelünk, és legkésőbb hat óráig a járat vége is megkapja a lapot. Kivéve, ha kérik az újságot, mert sajnos, ez is előfordul. Legalább egy részét a későnek ilyenkor is igyekezünk pótolni, mert akik korán járnak

dolgozni, örülnek, ha időben kerülnek az újság. Amikor elkészülünk, én hazamegyek, visszafekszem, tízig, fél tizen-egyig még alszom. Azután

kezdődik a második műszak. Család is van, két fiam közül az egyik már nő, együtt lakunk. Este 10-ig általában mindennel készen vagyunk, még to-t nézni is jut időm.

— Sokan el sem tudják képzelni, hogy lehet ilyen munkát vállalni. Pedig szerintem nem rossz. Szerettem az embereket, még ha zsörtölődnek is, például kasszírozásnál, mindig kutatom, miért? Igyekezem megnyugtani őket. Az az érzésem, szeretnek az előfizetők. Olyan sokszor előfordul, különösen télen, hogy lesnek az ajtó mögött, megintválnak, menjek be kicsit melegedni. Persze, nem megyek, mert akkor nem végzek időben. Ova figyelmeztetnek, vigyázzak a csúszos úton. Szóval annak ellenére, hogy ritkán találkozunk, mégis van közöttünk kapcsolat.

Sa m panaszkodnak az előfizetők. Nincs is rá ok! Talán azért van ez így, mert ők sem panaszkodnak. Pontosabban: megtalálták a munkában azt, ami széppé, érdekessé teszi. És ebben része van annak is, hogy előfizetők elégedettek velük.

(Lukács)

emelletes bérház van, minde-nél lift működik, ha működik... mert sajnos, erre felé is sok a rossz, de a pénz több. Hogyan telik el a napja?

— Háromnegyed négykor minden reggel bent vagyok. Szerencsére a közlekedés nem gond, mert a Maros utca alig egy ugrásra van a Kriszt-

Megifjodik a BENCZUR

A „Telt ház!” táblát ki lehetne függeszteni a Benczur utcai épület kapujára. Mert a januári, februári hetekben a postás művelődési központ minden helyiségében, a szuteréntől a legfelső emeletig élénk az élet... Akárhová benyitunk, új arccal, új művészi törekvéssel találkozunk...

Fiataloké a szó

Legörömbtelibb tapasztalatunk: megifjodik a „Benczur”. Megifjodik, igen — és ugyanakkor erősen „postásodik”! Legutóbb hírt adtunk az irodalmi színpad átszervezéséről, terveiről. Nos, néhány hét után jelenthetjük: a tervek egy része valóra vált, kétszeresére emelkedett a stúdió tagjainak száma — és 90 százasuk postás ifi! Valóságos színházi próbahangulatot, légkört éreztünk, ahogyan a nagy terem pódiumán, Csomák Ervin rendezésében H. Barta Lajos: Békesség c. oratórium-drámájának és Apostol András: „Három parabola” c. művének előadására készültek. Április elején lesz a premierjük. Szemlétemost bontakoznak ki a tehetségek. Figyelemre méltó Sárfi Józsefnek a 78-as, Magyar Elemérnek a 62-es hivatal, Hars Katalinnak a kábelüzem dolgozójának, s a Puskás Tivadar Távközlési Technikum tanulóinak: Biri Gabriellának, Bezerédj Zoltánnak, Faragó Gabriellának szereplése.

Kapcsolatuk van a Posta-forgalmi Technikum művészeti csoportjával is. Mostantól a „Postás Ifjak Színpadja” nevet viselik.

Táncdalstúdió

Az úgynevezett mozihelyiségből jól ismert, és nagyon

kellemes énekhang szűrődik ki: Toldy Máriaé. A kis terem végén, az alacsony dobogón áll: sötét szveterben, nadragban. Nem, nem mint énekes, hanem a most megalkult táncdalstúdió vezetőjeként. Tanítványainak éppen az egyik táncdal előadói stílusát mutatja és magyarázza. Szemben ülnek a stúdió növendékei, kötik, dal-szövegek, jegyzetek fölé halolva. Természetesen csupa fiatal. Természetesen?...

— Hát... talán nem is olyan természetes — mondja mosolyogva Toldy Mária. — A felhívás után több, mint százötvenen jelentkeztek a felvételi vizsgákra, s közöttük jócskán akadt idősebb. A zsűrinek az volt a véleménye, hogy gondosan válasszuk ki a stúdió tagjait, mert minnek fecséreljük az idejüket a tanulással olyanok, akiknek nincs megfelelő hangjuk, hallásuk. Negyven vizsgázót vettünk fel. Persze, nem az a cél, hogy hivatásos táncdal-énekeseket neveljünk. Mint minden művészi öntevékeny körben, itt is arra törekszünk, hogy a stúdió tagjai szorakozva tanuljanak, fejlődjenek zenei ízlésük, kultúráltságuk...

...Egymás után lépnek a dobogóra a fiatalok. Kezükben a mikrofon — még kissé szokatlan. Toldy Mária segítségével tanulják a fortélyt. Élénken figyel az énekesnő magyarázatát a mellettünk ülő Lajkó Éva, nem sokára ő következik.

Hol dolgozik?

— A Posta Központi Hírlap-irodán — feleli, s közben fél szemmel a dobogóra figyel. Mint mondja, nagyon szereti munkakörét és nem áldja magát, hogy „hivatásos táncdalstár” lesz. De hát nagyon-nagyon szereti a tánczenét, és az nem volna rossz, ha a stúdió elvégzése után a fiatalok körében, a vállalati rendezvényeken fel is léphetne. A művelődési ház zeneiskolájának tanárnője foglalkoznak hangképzéssel; s van külön korrepetitoruk, akivel, zongora mellett tanulják a szót. S akkor következik, minden héten, hétfőn és pénteken Toldy Máriaval a stúdiómunka. Lajkó Éva két száma: a „Szívkirály” és a „Kíváncsi lennék, hol voltál...” Ezzel

állt a mikrofonhoz. Toldy Mária halk hangon mondja instrukciót...

Az akt-modell körül

A meztelen modell mozgatlanul ül a dobogón. Készülő olajfestmények, szénrajzok, akvarellek, pasztellek mögött ülnek a „képzős” stúdió tagjai. Ő mögöttük hosszú, hosszú évek szép sikerei állnak. Am, mint minden művész kollektívának, nekik is voltak hullámzásai... A művelődési központ igazgató-sága összehívta a stúdió vezetőit, melynek vezetője az ismert fiatal festőművész: Nagy B. István lett...

— A legnagyobb öröm számomra az — mondja a festőművész —, hogy megmaradt a régi, sok sikert elért tőzsgárda, és majdnem ugyanennyi új, fiatal is jelentkezett.

— Az élő modell stúdiófoglalkozások alkalmával olyan sokan vagyunk már, hogy szűk a nagyterem — kapcsolódik beszélgetésünkbe a kör egyik új tagja. Ifj. Busa László, aki a 78-as hivatal rovatolójára, „Vérbeli” postás, édesapja a 78-as régi mozgósztása. — De éppen ilyen népszerűek a közös műterem- és kiállítás-látogatások is. Úgy érezzük, hogy „képzős”-műveltségünket ezek az élmények ugyanúgy gyarapítják, mint az előadás-sorozatok.

Fenyvesi Márta — a Zrínyi gimnázium tanulója —, „élénk színekkel csodálatos” (hozzá illő stílusos kifejezéssel élünk), meny-nyire örülnek postás szülei, hogy ő itt fejlesztheti képességét... (Édesapja postafőfel-ügyelő, anyja gazdasági elő-adó.)

— Nagyszerű, baráti hangulatú kollektíva ez — vallja Fenyvesi Márta. — Engem elsősorban a grafika érdekelt, ám éppen az a jó, hogy a képzőművészet minden ágával megismerkedünk. — S mosolyogva néz ránk, kicsit a többieket is bevonva: — Ugye eljön majd „A sajtó” első nyári kiállításunkra?

Kárpáthy Gyula

Stabilizálódik

A SZOT titkársága 1969. októberi határozatában szorgalmazta a Népszava példányszámának, ezen belül a munkáselőfizetők számának emelését. Szakszervezetünk kötelességének éreztük és érzik a SZOT titkársága határozatának támogatását. Elnökségünk ez ügyben külön felhívásban fordult a hírlapkezelőkhöz, a hírlapárúshoz, a szocialista brigádokhoz. A felhívást országsszerte együttesen fogadták a postás dolgozók. A Budapesti Posta-igazgatóság példaként elhatározta: 1970 végére 12 000 darabban növelik a Népszava példányszámát.

— Erőfeszítésünk nem hozta meg a kívánt eredményt. A Budapesti Hírlapterjesztő Üzem 1971. január 28-i értékelése szerint 1970 végére néhány száz darabban csökkent a Népszava példányszáma az előző év decemberéhez képest — válaszol az érdeklődésre Kovács József, a Budapesti Postaigazgatóság szakszervezeti tanácsának titkára. A kimutatás szerint 1969 decemberében 140 000 előfizetője és utcai vásárlója volt a fővárosban a Népszavának. 1970 utolsó negyedévében naponta átlag 139 ezer 140 darab Népszava talált gazdára.

— A látszólag kedvezőtlen eredményt rendkívüli erőfeszítéssel érték el. 1970 januárjától szeptemberig állandó volt a lemorzsolódás. Egyes hónapokban 6–7000-rel is csökkent a példányszám. Ekkor elsődleges feladat volt a lemorzsolódás megállapítása, majd a példányszám növelése. Ez a IV. negyedévben nagyjából sikerült: a jelentős visszaszállás után az év végére csaknem elértük az 1969 decemberi példányszámot — kommentálja a számokat a szakszervezeti tanács titkára.

Az igazgatóság és a Budapesti Hírlapterjesztő Üzem kollektívájának tevékenységét tehát nem marasztalhatjuk el. Néhány postahivatali és elosztó pedig kimondottan dicsérhetünk, még akkor is, ha a vállalt átlagpéldányszámot jóformán senki sem teljesítette, s a remittenda is nagyobb volt a megengedhetőnél. Az igazgatóság értékelése szerint a legjobb eredményt a Budafok 1., a Rákosszentmihály 1., a Budapest 3., a Pestlőrinc 1., az Újpest 1., a Budapest 70., a Budapest 112. hivatalka, illetve az 1., 5., és a 8. elosztók érték el.

— Az Esti Hírlap és a Magyar Nemzet az elmúlt esztendőben — bármiféle intézkedés nélkül — tovább erősítette pozícióját, növelte példányszámát. A többi napilapoknál lemorzsolódással kezdődött az év. Ezért a X. pártkongresszus tiszteletére a Népszavadságnál is célul tűztük ki, hogy haterrel szaporítsuk az előfizetők számát. A vállalat itt teljesített. Tervünkben szerepelt továbbá az is, hogy a Magyar Hírlap előfizetőinek táborát négyezzerrel szaporítsuk. Ezt nem sikerült teljesíteni — folytatta a gondolatot Kovács József.

A lapok keresettségére természetesen elsősorban az olvasó értéktelétől, szimpátiájától függ. De nemcsak ettől. Az előfizetőgyűjtést például befolyásolta, hogy a Népszavadság minden új előfizetőért 10 forint gyűjtési díjat adott, amely összegnek felét azonnal, másik felét pedig — az új előfizető megtartása esetén — 1971 januárjában fizették ki.

— Az anyagi érdekltség természetesen befolyásolja a hírlapterjesztők tevékenységét. A Népszava Lapkiadó Vállalat a példányszám tizenkétszeres növeléséért ugyan-csak felajánlott 50 000 forint céljutalmat. A Budapesti Hírlapterjesztő Üzem kollektívája politikai kérdéseket kezelte, és kezelte a Népszava terjesztését: a lemorzsolódás folyamatát sikerült megállítani. Igazgatóságunk a negyedéves jutalmazási keretből azoknak a hivataloknak és elosztóknak adtunk többet, amelyek — a panaszkodás terjesztés mellett — növelik a Népszavadság és a Népszava példányszámát — mondja befejezősül Kovács József. (M. K.)

Felhívás

a szakszervezeti szervekhez, szocialista brigádokhoz, hírlapterjesztő postás dolgozókhöz!

A SZOT Titkársága 1969. október 15-i állásfoglalásával a magyar szakszervezetek központi lapjának, a Népszavának az olvasótáborát tovább kívánja növelni. A terjesztésben érdekelt postás dolgozók már az eddigi során is lelkes, odaadó, fáradságot nem ismerő munkát végeztek a cél érdekében.

1971-ben kerül megrendezésre a SZOT XXII. kongresszusa, a szervezett dolgozók körében tehát tovább folyik a munka

Népszava

előfizetői táborának növeléséért.

Szakszervezetünk Elnöksége támogatja a törekvést, mert a Népszava a szakszervezeti tisztségviselőknél és a szervezett dolgozóknál igen nagy segítséget ad a mindennapi munkához, politikai és általános tájékozódáshoz egyaránt.

Eppen ezért, ebben az évben is számítunk a területi bizottságok, szakszervezeti tanácsok, osztály-, és műhelybizottságok, és rajtuk keresztül valamennyi lapterjesztéssel foglalkozó postás dolgozó hatékony, eredményes szervezőmunkájára.

Hírlapterjesztő elvtársak! A SZOT XXII. kongresszusára készül. A postai hírlapterjesztés dolgozói azzal járulhatnak hozzá leginkább a fontos eseményhez, ha a magyar szakszervezeti mozgalom lapjának olvasótáborát szélesítik, és a célul kitűzött 300 000-es példányszámot, fokozott terjesztési munkával nemcsak elérik, de meg is tartják.

POSTÁSOK SZAKSZERVEZETE
ELNÖKSÉGE

Postások Postája

Postaküldőt kérek

Hegedűszóval

Magam és valamennyi falusi kézbesítő szaktársam nevében írok. Emlékszem, a harmincas években a kézbesítő bácsinak volt egy tetszetős postakürtje, amibe ha belefújt, a falu lakói messze meghallották és tudták, hogy közeleg a postás. Pedig annak idején még alig volt az egész falu részére tíz-tizenöt levél, sőt új-ságot sem kézbesített a postás. Most, amikor szinte megállás nélkül kiabáljuk a falu lakóinak a nevét, mert vagy levelet, vagy újságot érkezett, nagy segítség lenne egy kis kürt.

Mire este lesz, hideg, ködös időben bizony teljesen berekedünk. Javaslom, rendszeresítsék újból ezt a hasznos munkaeszközt. Gondolom, sok szaktárs örömmel venné ezt, hisz egészségéről van szó.

Gáspár Aladár
kezelő

K. Varga József
Kaposvár 1. sz. ph.

Kiváló munkások

A Postavezérgazgatóság dolgozói közül számosan a munkás-örök megalakulása óta tagjai a XII. ker. munkásör-zászlóalj-nak. A lelkes szervezőmunka eredményeként hosszú időn keresztül postás szakasként működtek. A postás szakasz létszáma a 10 éves jubileumra az időközi nyugdíjazások és megbetegedések következtében minimálisra csökkent. Az MSZMP Vezérgazgatósági Bizottsága 1968-ban feladatult tűzte, hogy — a hagyományokhoz méltóan — ismét szervez egy szakasznyi erőt. Az eredmény: 32-en jelentkeztek, közülük 1969. januárjában 21-en tettek esküt.

Az 1969-es kilépési évben a szakasz fegyelme példás volt, s zászlóaljon belül a második helyet foglalta el. Tavaly a szakasz tovább javította eredményeit.

A január 15-i zászlóalj-gyűlésen a „Zászlóalj Kiváló Szakasa”, annak második raja pedig a „Század Kiváló Raja” vándorzászlót, a szakasz parancsnoka „Kiváló Parancsnok”, két munkásor pedig „Kiváló Munkásor” kitüntetést kapott.

Hubay Sándor

NEMZETKÖZI HÍREK

■ A Szíriai Közalkmazotak Hivatásos Szövetsége — ide tartozik a posta is — levélben kereste meg szakszervezetünket, a kapcsolat kiépítése céljából.

■ A francia postászsakszervezet kezdeményezésére, az 1970. októberi sztrájk után (200 000-en vettek részt) a

(g — a)

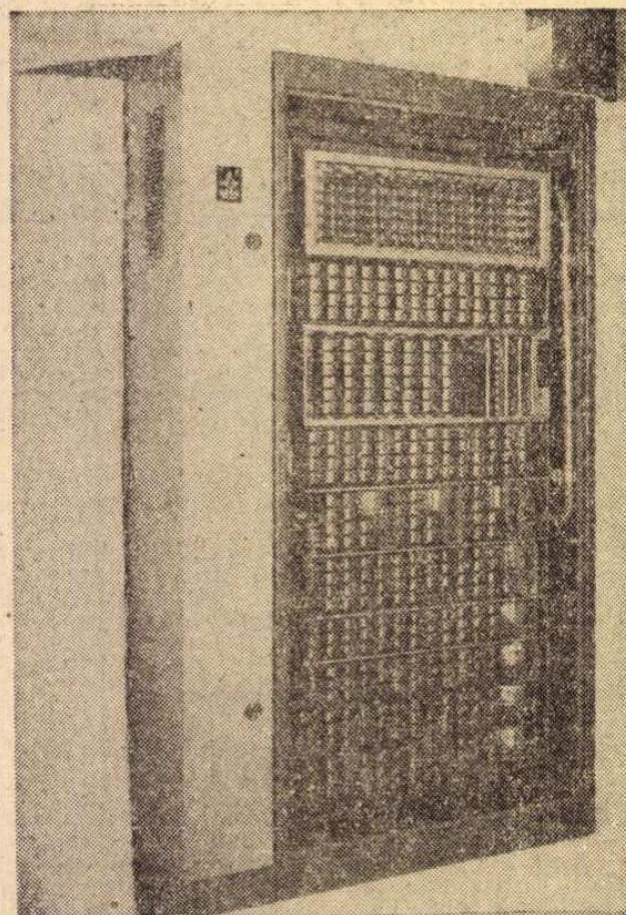
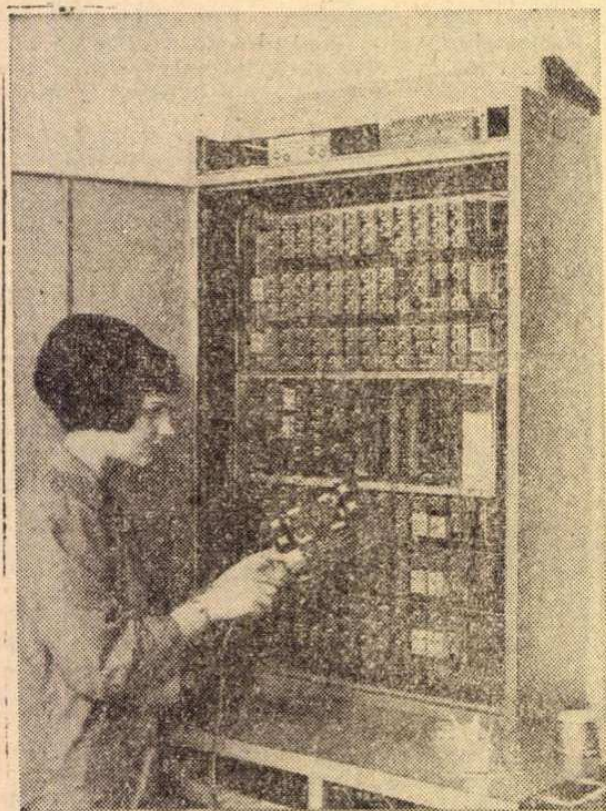
Újítók Klubja

A Postás Újítók Klubja 1971. január 18-án tartotta alakuló ülésszámát, melyen 50-en vettek részt. Modernül berendezett terem áll a klub rendelkezésére, amelyben tagja lehet.

Havas István

A Magyar Posta jelentős szállítója: a Beloianisz Híradástechnikai Gyár

A Beloianisz Híradástechnikai Gyár belföldön a magyar posta jelentős szállítója, s mint ilyen, évtizedek óta részt vesz az ország telefonközpont-hálózatának fejlesztésében, építésében. A BHC és a Magyar Posta közötti szocialista szerződések nagymértékben siettetik a lakosság telefonellátása érdekében tett erőfeszítéseket.

A Beloianisz Híradástechnikai Gyár kerekén kilencven esztendő múltra tekint vissza. A múlt század nyolcvanas éveiben alakult meg az a kisméretű műszerészüzem, amelyben táviró berendezéseket gyártottak. Ebből a kis vállalkozásból lett a későbbiek folyamán egyrészt az Egyesült Izzó és Villamossági Rt., a Tungram, másrészt a jelenlegi vállalat elődje, a Standard Villamossági Rt.

Az üzemünk együtt fejlődött, együtt növekedett a világ gyorsan változó híradástechnikájával, s ehhez a gyors változáshoz a maga erejével is hozzájárult. Az üzemünknek minden időben megvolt a személyes kapcsolata a legtekintélyesebb híradástechnikai cégekkel, így a technikai és technológiai fejlődésnek nem volt akadálya.

Húsz évvel ezelőtt, a vállalat államosítása után, sikerült megalakítani az önálló fejlesztő részlegünket. Ez a részleg, a változott körülmények között, új utakon, friss erőkkel igyekezett lépést tartani az egyre gyorsuló technikai fejlődéssel. Nyugodtan megállapíthatjuk, hogy ez a törekvés teljes mértékben sikerült. A telefontechnikában tartani tudják a megfelelő színvonalat, sőt fejlesztésükkel olyan eredményeket érnek el, amelyek kivívták a legteljesebb nemzetközi elismerést is. A BHC a negyedik ötéves terv során termelését körülbelül másfélszeresére növeli. Ezzel kívánja lehetővé tenni, hogy az elmúlt tervidőszakhoz képest háromszor annyi telefont lehessen üzembe helyezni.

A külföldön is elismert vállalat gyártmányainak nyolcvan százaléka exportra kerül.

Nemzetközi sikert elért termékei közé tartoznak azok az automata telefonközpontok, amelyek 6 vonaltól 2000 vonalig képesek kiszolgálni az üzemeket és az intézményeket. Ez a sorozat két családból áll. Az egyik családot azok a kis vonalszámú központok alkotják, amelyek 6, 12 vagy 24 vonallal rendelkeznek. Ezek a központok jelfogóval épültek, méghozzá egy igen korszerű, magyar szabadalom tárgyát képező huzalrugós (drótrugós) jelfogóval.

A másik család az úgynevezett crossbar-család. Húsz vonaltól felfelé crossbar-kapcsológéppel és úgynevezett S-típusú lapos jelfogóval épített berendezések készülnek. Ebben a családban a következő típusokat fejlesztették ki:

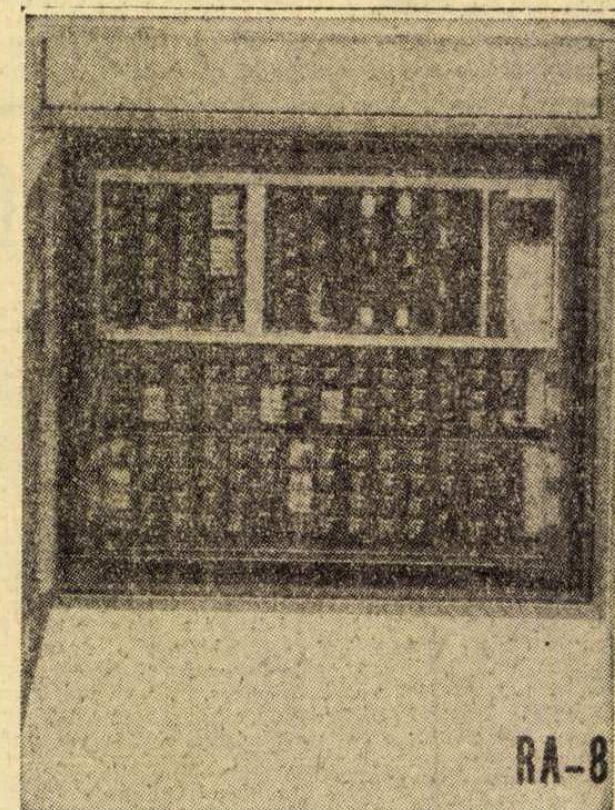
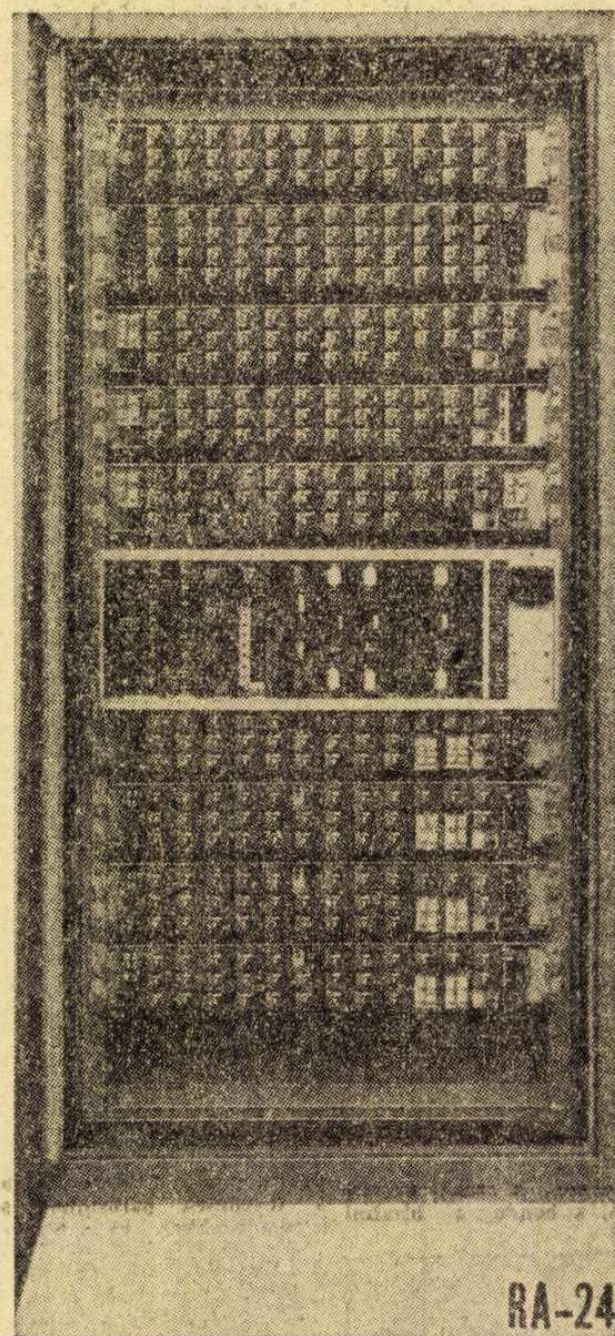
- egy húszvonalas végkiépítésű központ 4 városi vonallal;
- egy 40, illetve 80 vonalas városi központ maximálisan 10 városi vonallal;
- egy 100 vonal alapkiépítésű és 300 vonal végkiépítésű központ, maximálisan 30 városi vonallal;

A crossbar-család legnagyobb tagja egy 300 vonal kezdeti kiépítésű és maximálisan 1600 vonalra kiépíthető alközpont. E típushoz a kívánságnak megfelelően tetszőleges számú városi vonal csatlakoztatható, általában azonban a városi vonalszám nem haladja meg a helyi vonalak tíz százalékát. Központjaik alkalmasak a távválasztó forgalomban való részvételre, amelyek megvalósítása Magyarországon a közeljövő feladata.

Ehelyütt csak néhány fontos és elismert gyártmányuk bemutatására nyílt lehetőség. Az itt említett gyártmányaikról azonban még elmondható, hogy azok teljesítik a jelenleg ismert és bevezetett korszerű szolgáltatásokat. Így például be lehet építeni a távválasztás-korlátozást és ellenőrzést is.

Gyártmányaiknak nagy sikere van külföldön, mind Nyugaton, mind a szomszédos baráti országokban. A gyár hosszú lejáratú szerződések alapján nagy mennyiségben szállít telefonközpontokat a szocialista országok postáinak.

A gyár termékeinek nyolcvan százaléka exportra kerül, a földkerekség négy kontinensére szállítanak vevőik meglegedésére. (—)

Beloianisz Híradástechnikai Gyár

Budapest, XI, Febérvári út 70.

Bírái a postás néző

Új magyar darabot játszik a Vígyszínház kamaraszínháza, a Pesti Színház: Gyurkovics Tibor Az öreg című, két részes komédiáját. Komédia? Lehet-e, szabad-e ebben a műfajban olyan nagy horderejű társadalmi problémához nyúlni, mint amilyen a nagymamák és nagypapák — a nyugdíjasok — helyzete, kapcsolata gyermekeikkel, a mai fiatalokkal? Erről beszélgettünk a színházban és az előadás után a postás nézőkkel. Lássuk, hogyan vélekedik az, aki talán a legilletékesebb ebben az esetben: a nyugdíjas Székér Mária, a Budapesti Társasági Igazgatóság volt előadója.

— A magam, és bizárost egész korosztályom nevében kijelenthetem: nagyon is élő, valóságos problémára tapint rá a darab. Adva van egy fiatal, aránylag jól szituált házaspár. Persze, nekik is anyagi gondjaik vannak, élére kell rakni a garast. No, azért nem annyira veszélyes a dolog... Lakásra például nem kell spórolniuk, hiszen ott az öreg, vagyis a papa lakása. Betevő falatuk sem hiányzik, fő gondjuk a kocsi! Ennek érdekében nem restellik, a papát koldulni küldeni, hadd gyűljék az autóra való... Groteszk, sok szellemességgel kiöltött szituáció. Mégis a darab hibáit latolgatom inkább. Talán eléggé melléte szől az, hogy elgondolkodtat, például a mai idős szülők és gyermekeik viszonyáról. A színpadon bemutatott fiatalok voltaképpen „rendesek”. Nem ütök-vertik, kizokkázak az öreget, csupán azt várják el tőle, hogy minél hatásosabban kéregessen. Ennél sokkal súlyosabb eseteket találunk, ha bármelyik újságunkat fellepőzzük...

Valahol tehát baj van a kréta körül. Hogy mi, arra talán jobban sikerül rámutatnia Heves Györgynek, a PSZSZI szállítás-szervezőjének:

— Az írónak, tudommal ez a második színpadi műve. Nem tisztázta eléggé magában: voltaképpen mit is akar. Tudom, nem lehet egy színdarabot elvárni, hogy kész receptet adjon egy valós társadalmi problémára; elég, ha felveti azt, s így módon próbálja felébreszteni a lelkiismeretet, a felelősségérzetet. Gyurkovics darabja azonban — bár sok tekintetben, egyes részleteiben tetszett —, szerintem nem sikerült alkotás. Túlságosan zavaros, végső soron az emberben — mihielyt kitétte lábát a színházból — alig marad meg valami. Nem tudom pontosan, mi ennek az oka. Talán nem is komédiát kellett volna írni e kérdéskörrel, az író így mintegy „elvicceli” a témát, nem érvényesül eléggé bíráló szándéka, amellyel társadalmunk néhány tényleges fonákására szeretne rámutatni. Rése van ebben talán annak is, hogy a darabban ábrázolt fiatal házaspár túlságosan is rokonzenes lesz a néző előtt, embertelenségük nem kap eléggé hangsúlyt. Váloszínűleg a rendezés is hibás ebben.

G. Szabó László

Bizalmiaknak

A bizalmiválasztás után sok kérdés merült fel, főleg az új bizalmiak körében. Felvetődött például: mi az, hogy a bizalmi tevékenysége mozgalmi jellegű?

Mindenekelőtt azt kell rögzíteni: a szakszervezeti bizalmi tisztség társadalmi, politikai funkciója. A szakszervezeti munka, s benne a bizalmi munkája nem egyszerűen ügyintéző, hivatalnoki tevékenység. A bizalmi mozgalmi ember: tisztségviselő! A szakszervezeti mozgalom, a munkásmozgalom szerves része. Elősegíti a szocializmus felépítését. Az igaz, hogy ma nem olyan hangzatos és mutatós a bizalmi munka, mint volt az a hatalomért folyó harc idején, de kijelenthetjük: ma is éppen olyan fontos, mert hiszen még nem vagyunk az út végén. Ma is naponta kell „győznünk”, mégpedig a termelőmunkában, a nevelés terén.

A másik kérdés: a felső szervek megvédik-e a bizalmi, ha az szükséges? A bizalmi a Munka Törvénykönyve védi! Éreznie kell, hogy minden lé-

pésnél mellette van az egész szervezeti tágaság. Persze, könnyű hibákat is elképzelni, de hiszen nem lehet mindig elvárni azt, hogy a bizalmi a legtisztábbban lássa a hivatali, vagy igazgatósági összefüggéseket. Ebből adódóan eshet túlzásba, foglalhat rosszul állást egy-egy vita hevében, de ha a tévedések párosulnak az eredményekkel, ha a bizalmi törekvő és lelkes, ha bátor, véleményét kimondó ember, akkor a kisebb hibák miatt sem szabad a bizalmi tekintélyt lejártni, munkáját lehetetlenne tenni. Erre bizony nagyon ügyelni kell!

(J. L.)

MIT OLVASSUNK?

EUROPA KÖNYVKIADÓ:

Dinó Buzzati: Egy szerelem története c. regény tulajdonképpen dráma, hiszen egy öregedő, félszeg agglégény életét kavargja fel Laide, a könnyű teljességgel átélte kora történetét. Öngyilkosságot kísérel meg, s az író e tett okait kutatja. O. Danelek: A király megfűt a csatából c. történelmi regény a XIV. századba vezet el az olvasót, s feltárul előttünk a kor európaijának történelme, annak bonyolultsága. A véres tragédiák csíráit magukban hordozó szerelmi epizódok szinte egymást követik.

Csehov: A kutyás hölgy c. könyv a nagyíró író 30 novelláját rejt magában.

GONDOLAT KÖNYVKIADÓ:

George Adamson: Eitem c. könyv izgalmas életregény, amely bővelkedik érdekes megfigyelések alapján szerzett élményekkel. Megismerjük Kenya földjét, népét, s mindenekelőtt a humánus gondolatokat.

„Olasz marxista filozófusok írásaiból” c. könyv célja: a legjelentősebb olasz alkotók munkáinak keresztült bemutatója az olasz marxista filozófia elméletét Gramscitől napjainkig. A végső következtetés: az olasz kommunista

A legjobbak

Az idén is sorlegeltől, kis és nagy kupaktól, aranyozott, ezüstözött és bronzérmektől roskadozott az elsőéves emelvény asztala. A KPSZT mellett működő testnevelési és tömegsportbizottság 1970. évi versenyének díjkiosztó ünnepségén ezúttal is családias, kellemes légkörben került megrendezésre a Denczúr utcai Postás Művelődési Központban.

A beszámolót tartó Bálint János mindenekelőtt hangsúlyozta: a bizottság a postás szakszervezet elnökségének a tömegsportra vonatkozó határozatát szellemesen végezte munkáját.

A továbbiakban részletesen foglalkozott a tömegsporteseményekkel, ismertetve az eredményeket, de nem széplítette azokat a hibákat sem, amelyek a jubileumi évben jelentkeztek. Megemlítette például a belvárost, ahol néhány évvel ezelőtt kitűnő tömegsporti folyó, de jelenleg nincs sportélet.

A díjkiosztón felszólalt szakszervezetünk munkatársa, Kovács Ernő: Kérte, hogy a bizottság vigye közelebb a munkahelyhez a sportot, s hogy szakszervezetünk elnöksége feltétlenül gondoskodjon a támogatásról a törekvésről. Press-magyar József, a KPSZT mellett működő testnevelési és tömegsportbizottság vezetője adta át ezután a jubileumi esztendő legjobbjainak a díjakat. Elmondta, hogy a sportörök közül a Krisztina körúti postaszervezet sportörök, míg a csoportok közül az alkópont végző 1970-ben a legeredményesebb sportmunkát. A tömegsportban a Távhírázó Igazgatóság és a Központi Postaszervezet Szakszervezeti Tanácsa járt az élen...

Befejezőül a KPSZT mellett működő testnevelési és tömegsportbizottság a tömegsport területén végzett munkáért — Asztal Pál (HTT), Baci György (POSZT), Csankó Béla (RTV Zavarviszt), Csánó Emil (Lipó), Dankó József (HTT Szereplő), dr. Nemere János (Hírlapíró) és Remmer Dezső (HAEP) kapott jutalmat.

Utánpótlás

Helyreállt a magyar asztalitenisz-sport európai tekintélye. Ebben jelentős szerepe van Klapmár Tibornak, a Bp. Postás tehetséges, fiatal versenyzőjének is, a Svédország elleni Európa-bajnokságon győzelmesen vezetőjének egyike. A Bp. Postás asztalitenisz szakszervezetének nevelőmunkáját dícséri — Klapmár Tibor — a hetemes fiatalok sorakoznak, szép számmal. Az asztalitenisz Budapesti ifjúsági és serdülő bajnokságban nagyszerűen szerepeltek. Megnyerték az ifjúsági fiú-bajnokságot, egy másik fiúcsapatunk a 4. helyen végzett. A serdülő fiúk mezonyében pedig két csapat végzett a bajnoki táblázat első két helyén.

Az utánpótlásnak ez az év nagy szereplésével, Budapest újonc, serdülő és ifjúsági bajnokságával kezdődött. A fiúk közül az újonc Rábel és Mural, a serdülők mezonyában Beczko és Frank, az ifjúságiak között Brizset került a dobogóra és bizonyított, a 17 évesen Klapmár Tibor mögött tehetséges utánpótlás sorakozik. Gratulálunk a szakszervezetnek, a nevelőknek!

Füzesi Gyulától, a Bp. 72-es hivatal szb-elnökétől hallottuk: Nálunk élénk, jó a turistaforgalom. Mintegy 600 dolgozó közül többen is részt vesznek, családtagjaikkal, meghívott vendégekkel, a szép, nagy munkahagyományokra visszatérő sportban. Egyébként, túranaplót is vezetnek. Érdekes olvasmány egy ilyen.

— 1965 óta vezetjük — vallja be Dudás István, a Bp. 72-esek sportkörének természetbarát szakszervezet vezetője, az szb sportfelelőse. — A naplóba minden érdekességet pontosan bejegyzünk. Egy közép-üzem könyvelése sem lehet pontosabb — teszi hozzá tréfásan. Valóban, a számok, az adatok, a dátumok, az események sokatmondó pontossággal sorakoznak a naplóban.

Az első naplótérít arról tájékoztat, hogy 1965-ben a szakszervezet 59 taggal, 31 túrával kezdte. A 31 túra 61 napot vett igénybe, a minősítő túrák száma 43 volt.

Mit jelent a minősítő túra? — Azt, hogy ezek már nem kirándulásszerűek, mert egy nap alatt több mint 10 kilométert kell gyalogolni. Az első évben a 31 túra 387 kilométert tett ki, 527-en vettek részt, közülük 240-en, mint vendégek, akik szintén hivatalunk dolgozói voltak, csak éppen nem szakszervezeti tagok. Természetesen a vendégekhez számoltuk a túrákon részt vevő postai dolgozók családtagjait is.

Hasonló pontos számadatok sorakoznak a túranaplóban az 1966-os, az 1967-es, az 1968-as, valamint az 1969-es esztendőkről. A szakszervezet létszáma 1965-höz és 1966-hoz viszonyítva csökkent, legfeljebb az 1967., az 1968. és az 1969. évek számait érte el.

Lássuk, merre barangoltak a természetbarátok?

— Ezek száraz tényeknek tűnnek — mondja Dudás István, és mi tudjuk, hogy e tények nem is olyan szárazak. A napló szerint, az elmúlt hat évben az ország minden részében voltak. Bejárták a

a fasiszta országrombolással. Megakadályozták az üzemek, bányák lezserelését, a gépek elrablását. A mű történelem-könyvnek is beillik.

CORVINA KIADÓ:

Cs. Tompos Erzsébet: Görögország építészete igen szép és érdekes tanulmánykötet, hiszen a fennmaradt emlékek szinte örökké hirdetik a görög kultúrát, nagyszerű építészetét.

Détsy Mihály: Sárospatak c. füzet közelebb-hozza a XVI. századi várost, annak történelmét, érdekes momentumait, fennmaradt műemlékeit.

MAGVETŐ KÖNYVKIADÓ:

Illés Endre: A töviszúró c. könyvében 6, figyelemre méltó írás kapott helyet, amelyek története: a szerelem. Az író azt vallja: sokáig lehet töprengeni az örök témán, amely a legelső, és egyben a legfiatalabb is, s mindig téma lesz, amíg ember él a földön. Lengyel József: Hídepítők c. könyv egyetlen párbész, amelyben összegződik a reformkor, a forradalom, az ellenforradalom története. Diószegi István: Hazánk és Európa c. könyvben a szerző a nemzeti kérdésnek, a polgári nacionalizmusnak avatott szakértőjeként mutatkozik be.

Georges Simenon: A Majestic pincéi c. könyv bűnügyi regény. Egy szállodában gyilkosság történik, s mindenki gyanúsá válik. A főszereplő: Maigret felügyelő! Lallier: Vértessző c. regényben az író a nizzai alvilágba vezet az olvasót.

Mária Béla: Ritka varázslat c. verseskötet nagyon értékes, hiszen a 20-as, 30-as évek munkásmozgalmából meríti témáit a költő.

(B. Gy.)

Mesél a túranapló

Cserháton, a Bükkön, Mecsek, Zemplén szép hegyeit és még sok más kirándulási helyet. Részt vettek a postás vonatokat túráin is, de igazi természetbarát módra. Nem elégedtek meg a városok nyújtotta történelmi emlékek, szép épületek megtekintésével, hanem külön kis „maszek” túrákat tettek. Amikor például a postás vonat végállomása Salgótarján volt, ők felkeresték Somoskővára is. Egerben sem csak a Szépasszony völgye érdekelte őket...

A kezdeti évekhez viszonyított — létszámszökkenésről a napló száraz adatokat regisztrál. Dudás Istvánnak véleménye erről:

— Ez a csökkenő irányzat — sajnos — országos jelenség nemcsak a postás természetbarátok mozgalmában található meg. Az okok azonban mindenütt azonosak. Az ifjúságnak tudatnyi lehetősége nyílik szabad ideje hasznos, kulturált eltöltésére. Élnék is a lehetőségekkel. Az idősebb korosztály viszont, amelybe valósággal beleivódott a természetjárás sok öröme és szépsége, évről évre csökken.

Akkor 1965-ben elkezdődött, azok közül nagyon sokan már nyugdíjasok. A KISZ-szervezeteknek kellene segíteniük, hogy elműljék e szép sportág felől az előregedés veszélye.

A KISZ-szervezetek hogyan segítik e problémák megoldását?

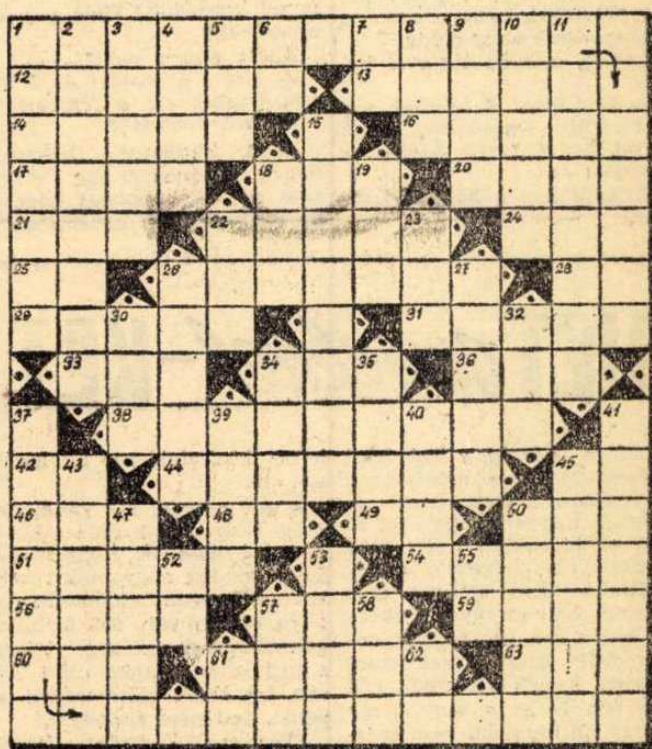
— Igyekeznek segíteni, je-

lentkeznek eredmények is, de — őszintén szólva — többet is tehetnének. Az 1971-es évet, január 17-én a csúshegyi turistaházban, a KISZ-szel közösen kezdtük. Azon a rendezvényen szép számmal vettek részt ifik is. Reméljük, ez az aktivitásuk nem szalma-láng.

Az évtörténet bakancsban bált is tartottak, amelyre Novi Sad-ról négyen jöttek el egy ottani természetbarát szakszervezettől, amellyel a Bp. 72-es szakszervezet jó kapcsolatot tart. Az újdíkiek már több ízben részt vettek a Bp. 72-esek túráin. Idén talán néhány budapesti postás dolgozó is eljut a Novi Sad mögött emelkedő Fruska Gorára, a romantikusan szép Pétervárara, a történelmi emlékek zsúfolt Kalimegdánra.

Az 1971-es programban 23 kirándulás szerepel. Mire e sorok megjelennek, már túl lesznek a budai vár, valamint a budai hegyvidék „újszülöttjének”, a Libegőnek látogatásán. Az igazi túraidény márciusban kezdődik, aztán nyáron, nagyszerű sátorállománnyal — amellyel tavaly a SZOT leányfalui kempingtáborozásán is részt vettek — a Velencei tóhoz mennek, majd a Balaton mellett telepednek le. A komoly program nyomán remélik: ez évben is növekszik a szakszervezet létszáma. Ehhez azonban a KISZ-szervezet nagyobb segítségét várják...

KERESZTREJTVE

VÍZSZINTES: 1. A IV. 8t-éves tervben 9,6 százalékkal. Már nem kevesli... ennyivel emelkedik. 12. Tümitő. 13. Jár-tatja a száját. 14. Hőmpölygő. 16. A ruhadarab. 17. Becézett fiúnév. 18. Időmérés. 20. Leánynev (-). 21. I. T. 22. Rossz-szargon. 24. I. O. L. 25. Helyhatározó rag. 26. Hangos. 28. A vízsz. 29. párja. 30. Ott — népiesen. 31. Szomszédban. 33. Évszak. 34. Kutyája. 36. Világtalan. 38. Színvonalas. 42. az ABC két betűje. 44. Kipusztítás. 45. Kecsehang. 46. Ut. 48. A vízszintes 33 két betűje. 49. Mássalhangzó ejtés-sel. 50. Fordítva: villa. 51. Bejegyzt. 54. A gyógyvíz. 56. Fás terület. 57. Számnév. 59. A hadsereg. 60. Nos keverve. 61. Sír. 63. Leánynev.

FÜGGŐLEGES: 1. E szolgálat évenként 7 százalékkal emelkedik. 2. Talált. 3. Esőre mondják (-). 4. Becézett leánynev. 5. Csapat. 6. Rokon. 7. Fordított mutatószám. 8. Becézett név. 9. Középen koszos. 10. Iró (Leontin). 11. Hangszerek. 15. Licensz alapján készült távhírázó-központ. 18. Érzékszerv. 19. Bácsika. 22. Tudomány. 23. A. G. O. 28. Vízben élnek. 27. A fa jelzője lehet. 30. Lóverseny-fogalom. 32. A. A. S. 34. Alkohol-féle. 35. Egyetemünk rövid neve. 37. Legtöbb pénzét kapja az öt éves tervben. 39. Sirt. 40.

Nem tegnapi. 41. Lecke. 43. Már nem kevesli... ennyivel emelkedik. 12. Tümitő. 13. Jár-tatja a száját. 14. Hőmpölygő. 16. A ruhadarab. 17. Becézett fiúnév. 18. Időmérés. 20. Leánynev (-). 21. I. T. 22. Rossz-szargon. 24. I. O. L. 25. Helyhatározó rag. 26. Hangos. 28. A vízsz. 29. párja. 30. Ott — népiesen. 31. Szomszédban. 33. Évszak. 34. Kutyája. 36. Világtalan. 38. Színvonalas. 42. az ABC két betűje. 44. Kipusztítás. 45. Kecsehang. 46. Ut. 48. A vízszintes 33 két betűje. 49. Mássalhangzó ejtés-sel. 50. Fordítva: villa. 51. Bejegyzt. 54. A gyógyvíz. 56. Fás terület. 57. Számnév. 59. A hadsereg. 60. Nos keverve. 61. Sír. 63. Leánynev.

Beküldendő: vízszintes 1. függőleges 1., 15., 37. Beküldési határidő 1971. március 15.

Előző számunkban közölt keresztrejtve helyes megfejtése: vízszintes 1. Bérfejlesztés, függőleges 14. Munkaidőszünet. 15. Munkaszállás. 17. Munkakörülmény. Könyvjutalmat nyertek: Kiss Ilona (Debrecen), Mahunka József (Nagybányán), Bánnyaváros, Molnár Sándor (Körösladány), Szabó Pál (Nyíregyháza), Száraz László (Szolnok).

POSTÁS DOLGOZÓ

A Postások Szakszervezetének lapja Szerkesztő a szerkesztő bizottság: Felelős szerkesztő: Bérces György Szerkesztőség: Budapest, XIV., Cházár András utca 15. Telefon: 428-777 Kiadja a Népszava Lapkiadó Vállalat Budapest, VII., Rákóczi út 54. Telefon: 224-819. Levélcím: Bp. 70. Pf. 32. Felelős kiadó: Gábor Márton, a Népszava Lapkiadó Vállalat igazgatója. Terjesztő a Postások Szakszervezete Szikra Lapnyomda, Budapest

A négy modern bérháznak még csak egyik másik ablaka világít a téli éjszakába. Oda már beköltöztek az új lakók. A házak között még ott a felvonulási épület, az állványok. Emlékeztetnek, hogy nemrég még serény munka folyt... A kétemeletes házak mint a bástyák, magasodnak a Tárogató úton, s mi KISS LÁSZLOVAL ugyancsak nyugtatójuk nyakunkat, hogy hová térjünk be élményszerzésre. Amíg a fellobbanó gylláng mellett igyekszünk kibéngészni a kapunévtáblát, kalauzolom elmondja, hogy a Budapesti Postaigazgatóság és a szakszervezet patronálásával indult el a lakásépítési akció. A javaslat a VIII. kongresszuson hangzott el, s ott született a határozat: támogatni kell a postás-dolgozókat, hogy igényüknek, családi körülményüknek megfelelő lakást építhessenek! A határozat értelmében épültek fel ezek a házak.

Az egyik első emeleti lakás ajtaján csöngettünk. Magas, fiatalember nyit ajtót. — Jöjjenek beljebb! — invitál szívélyességgel. — BARNA JÓZSEF vagyok, a feleségem is rögtön hazajött a munkából.

Kisfiú szalad elénk, mutogatja a két szoba összkomfortot, majd a nagymama biztatására a beépített bútorú konyhát, fürdőszobát.

Mikor költözték be? — Az elsők között, januárban. Azt sem vártuk meg, hogy mindent kijavítsanak.

Rossz körülmények közt laktak azelőtt?

— Nem mondhatnám — mosolyog a fiatalember. — Anyósomék külön szobát adtak. Jól kijöttünk! De mégis más a magunkéban...

Mennyibe került a lakás?

— Húszezerért vettük lakásonként a telket, majd apránként 75—76 ezer forintot fizettünk be. A lakás ára összesen 226 ezer, ehhez az OTP 54 ezer forintot, a posta pedig 120 ezret, kamatmentesen, ami igencsak nagy dolog.

Látom, már új bútor is került.

— Hát igen! A bútorok egy részét régebben vettük, másik részét pedig most. Segítettek a szülők is.

Mennyi lesz a havi törlesztés?

FÉSZKEZÉSEK

— 622 forintot számoltunk ki. Ehhez jön egy kevés a fenntartásra...

Közben megérkezik a feleség, csinos asszonyka. Amikor megmondjuk, mi járban vagyunk, lelkünkre köti: tolmácsoljuk hálóját az illetékeseknek, még azért, hogy elintézzék neki: a lakáshoz közelebb eső munkahelyre került.

Milyen a fűtés?

— Most már kitűnő — tagogatja a férj a gázkonvektort, de gyorsan elkapja a kezét. — Van gáz, folyik a víz, ég a villany, prima a parkett — válaszol sietve Barna Józsefnek. — Később talán panaszkodni is fogunk, de most nagyon boldogok vagyunk!

Bármilyen híhetetlenül hangzik, de Barnának boldogsága még fokozható.

Tóth Károlynak egy kisfiú és egy kislány hancúrozik az előszobában. A lányka, a mama kalapját és cipőit próbálgatja, a fiú a nagymamával incselkedik.

Bizony, a posta támogatása nélkül nem lennének ilyen boldogok — jegyzi meg a kékszemű, barna asszonyka.

A férj rákontrázik. Így igaz! Egy háromszor három méteres szobában lakunk...

Az asszonyka szalad a képekért, az étkezőkönyha asztalán kiválogatja azokat, amelyek illusztrálják a „ régi ” állapotokat.

Bizony, a srácok emeleti járókában aludtak. Mozdulni sem tudtunk. Az olajkályha 10 centire állt a rekámenktől.

Mikor költözték ide?

— Szilveszter napján — mondja a családfe, és csettint egyet az ujjával: — Ez az év is jól kezdődött! Hála a feleségemnek!

Miért éppen neki?

— Hát ő a postás! Az ő révén kaptuk ezt a fészket!

Hol dolgozik?

— A Távbeszélő Díjbeszédnél, immáron 15 éve. De három éve nem voltam bent a hivatalban, mert egymás után

jötték a gyerekek. Mégis kaptunk lakást.

Nagyon elégedettek vagyunk. Ugy hiszem, ez látszik is rajtuk. De azért akad gondunk is...

Nevezetesen?

— Nem tudom mi lesz a gyerekekkel, ha újból munkába állok. Mert óvoda még akad a Vöröshadsereg útján, de bölcsőderől nem tudok!

Kiss László szól közbe: Jó, hogy megemlítette. A szakszervezetnek a tanácsal kellene tárgyalnia!

Az bizony jó lesz — mondja Tóth Károly — mert jelenleg legalább egy tucat gyerekről tudok, de a lakók egyharmada sem költözött be.

Hogyan jött össze a pénz?

— Hét éve spórolgattunk, nem mertünk nekivágni. Amikor meg hallottunk erről az építkezésről, kértük az szb segítségét.

A második háztömbben morgolódást hallottunk. Melyezengős férfihang szidta azokat, akik nem jó helyre szeltek a villanykapcsolókat.

Kiss Jenőné a legnagyobb téblen, december 29-én költözött. Sokáig vödörben hordta a vizet és fagyoskodott, gáz hiányában.

Miért volt a nagy sietség?

— Elsősorban a lányom miatt! Ugyanis hosszú éveket töltöttünk külön, kényszerűségből. En a postás női otthonban, ő a rokonoknál. Most megoldódott életünk nagy problémája.

A vékony, szőke kislány: Viola. Erre szót előtől áll. Bizalmatlanul szemléli sáros cipőinket. Igaza van, hiszen ragyog a parkett.

Nem panaszkodom a női otthonra — mondja Kiss Jenőné. — Jól kijöttem ott a sors társasámmal, s rengeteget spóroltam. A hivatali kollégáim is igyekeztek tartani bennem a lelket. Megkérdezik még ma is; hogyan érzem magam, elégedett vagyok-e a lakással?

S hogyan érzik magukat?

— Talán az izgalomtól, vagy

a megpróbáltatásokkal járó fáradságtól egyenlőre örülni sem tudok. De ha a szorítás enged, nagyon, de nagyon boldog leszek.

Es Viola?

A nagylány ránk néz és elmosolyodott. — Nagyon szeretek itt lenni, anyuval!

Még egy helyre bekopogtatunk. Talán nem dobnak ki — mondja Kiss László. Az ajtón ideiglenes névtábla: „Dr. Kovács Zoltánné”.

Kedves, közvetlen asszony nyit ajtót és elhárítja bocsánatkérő szavainkat. — Ugyan már, örülök, hogy megoszthatom boldogságomat.

Hát egyedül van?

— Igen! Evek óta egyedül! Elváltam a férjemtől, s azóta egy ki mosókonyhában tengetem életemet. E kolóniában én voltam az első lakó. Karácsonykor már itt voltam. Akkor még sem víz, sem fűtés, sem villany. Pokrócban didegtem, mégis életem legboldogabb napja volt.

Es most?

— Nagyon elégedett vagyok! Annál is inkább, mert az apró hibákat sem hagyták kijavítani.

Hol dolgozik?

— A 121-es hivatal vezetője vagyok. Két mellékereseti forrásom is volt: lottótó szolás, és műanyagzacskóragasztás. Mindkettő éjszakai munka. Elhiszik-e, hogy ez a lakás nekem szó szerint az életem?

Elhittük!

Késő este volt, amikor vizszatekintettünk a Tárogató úti házakra. Fényesen világítottak az ablakok, mögöttük serény munka folyt, és tervezés... Új boldogság és régi bánat, és nagy örömek.

Márton István

A műszaki bizottságról

Az egyik legeredményesebben működő társadalmi kollektíva a központi vezetés mellett működő műszaki bizottság, amely a VIII. kongresszus nyomán szerveződött újjá. Török Ferencel, a bizottság vezetőjével beszélgettünk az eredményekről, a tenálókról.

Feladatunk, hogy szakszervezetünk vonatkozó határozatait tudatosítsuk a műszaki dolgozók körében és segítjük a végrehajtást. A cél érdekében — mondotta Török Ferenc — évenként programot, illetve munkatervet állítunk össze. Hogy ennek alapján mit végeztünk el? Például javaslatot dolgoztunk ki a különböző műszaki berendezések karbantartóinak hatékonyabb anyagi ösztönzésére, különös tekintettel voltunk a minőségi és biztonsági követelményekre.

Vizsgáltuk a karbantartók szakképzettségi szintjének összeállítását, s ennek alapján tettünk javaslatot a szakképzés fejlettebb színvonalon való szervezésére.

Nem kevésbé volt fontos számunkra az a feladat sem, amikor azt vizsgáltuk, hogy milyenek a műszaki területen dolgozó nők munkakörülményei. Több helyen tettünk javaslatot a körülmények megjavítására. De részt vettünk, s ez természetes is, az országos szakszervezeteken, vizsgákon. Ezzel kapcsolatosan feltétlenül megjegyzendő: a fiatal szakmunkásokkal a jövőben is kiemelten kell foglalkozni, hiszen a posta negyedik öt éves terve nagy feladatokat állítja a műszaki gárdát. Nemcsak, hogy meg kell szerettetni a fiatalokkal a postát, de magas színvonalú továbbképzésüket is biztosítani szükséges. Azt is megállapítottuk, hogy egyre több az olyan fiatal, aki a technikum elvégzése után továbbtanul felsőfokú technikumban vagy egyetemen. Ismeretterjesztő műszaki előadásokat szerveztünk és tartottunk, amelyekre az ország távolabbi részeiről is eljöttek.

Szerintem a műszaki bizottságnak a jövőben az eddigieknél is jobban ki kell használnia a lehetőségeket, az eredményes munka érdekében. — mondotta végezetül Török Ferenc.

HIREK — GÖGÉPEK BÉBÉ

Télen

Országsszerte nagy erőfeszítést, áldozatvállalást és szakmai hozzáértést követelt a hó, a fagy, a sár a hálózatszerelőkötől, kézbesítőkötől egyaránt. Komárom megyében Dorog, Kisbér, Dad körzetében a zúzmara nagy károkat okozott a légvezetékben. Sok oszlop is kidőlt! Szolnok megyében január elején szinte telefonként érkeztek jelzések a telefonközpontokba a vonalszakadásokról, rövidzárlatokról. A Bodoroközben és az edelényi járásban több mint 500 kilométernyi telefonvonal vált használhatatlanná. A szerelők munkáját dicséri, hogy egy-két napon belül helyreállt az összeköttetés. A tél Hajdú-Biharban négy millió forintnyi kárt okozott a távbeszélő-hálózatban.

Sokan, nagyon sokan vannak. Együtt érezve gondoltunk rájuk a rossz, hideg időben. A kötelességteljesítés tudata melegeztette szívüket.

Nagykanizsán 20 évvel ezelőtt 3 ezer újságra fizettek elő. Ma: 17 201-re.

A telefonok rémei a vádlottak padjára kerültek. A bandavezér, Kubesch Ferenc beismerte, hogy társaival mintegy 30 nyilvános telefonállomást tett tönkre a XIII. és a VI. kerületben.

Csengerben azért nincs újságárusítás, mert állítólag sem a postahivatal, sem a kézbesítők nem hajlandók e feladattal foglalkozni.

Az MSZMP Központi Bizottsága, a X. kongresszus lebonyolításakor közreműködő postai dolgozók figyelmes, előzékeny munkájáért levélben fejezte ki köszönetét a posta vezető munkatársainak, valamint a közreműködő dolgozóknak.

A KISZ Központi Bizottsága szintén levélben mondott köszönetet a postás dolgozóknak azért, hogy a Demokratikus Ifjúsági Világszövetség VIII. kongresszusa lebonyolításához szükséges hírközlési és egyéb feltételeket a legmesszebbmenőkig, tökéletesen biztosították.

A szolnoki rádióállomáson három aranykoszorús brigád egyesült a munka hatékonysága érdekében.

Tavaly 9 millió 627 ezer táviratot adtak fel, s összesen 32 millió 238 ezer 215 helyközi telefonbeszélgetést kapcsolt a posta. Az országban ma 1523 segélykérő telefon van.

Versenyfelelősök figyelmébe! Elkészültek a szocialista brigádok új oklevelei, a brigádtag-igazolványok, valamint a Vállalat kiváló brigádjai plakettjei, jelvényei és oklevelei. Március 1-től megrendelhetők a Dekorációs Áruházban (Bp. V., Fehérhajú u. 12-14. sz.) — aláírással és bélyegzővel ellátott igénylés alapján!

Szakszervezetünk központjában (Budapest XIV., Cházár A. u. 13. I. em. 17.), hetenként szerdán és pénteken 15 óra 30-tól 17 óráig díjmentes jogi tanácsadást tartunk. Ajánljuk az előzetes telefonbejelentést: 428-777, 32-es mellék.

Az első angol postásstrájk

Január 19-én, kedden, amikor a londoni Big-Ben tornyórója éjfélűt ütött, Anglia történelmében először megbénult a postaforgalom, s mintegy 230 ezer postás dolgozó sztrájkot kezdett. Nem kis ügy az, hogy egy országban a bel- és a külvilággal megbénul a levél- és csomagforgalom, a távirati összeköttetés. Felhívást adtak ki a világ összes postájának: ne küldjenek semmiféle levelet, küldeményt Angliába, mert úgysem továbbítják. Vajon mi történt?

Az ok: a szakszervezet, a dolgozók kívánságára 15 százalékos alapteremtést követelt, míg a postaigazgatás csupán 8 százalékot ajánlott fel. A kormány teljes egészében összefogott a postások ellen, de az első napokat követték a többiek, s lapzártakor még mindig tartott a sztrájk.

Az angol szaktársak harcukban nem maradtak ma-

gukra. A szocialista országok postásai, köztük a Magyar Postások Szakszervezete központi vezetősége, szolidaritásukról biztosították az angol Postás Dolgozók Szakszervezetét és tagjait. A belga, norvég, svéd és francia postások pedig közölték: mindent megtesznek a nemzetközi hívosok megakadályozására. S ez alatt folyik a „kötélhúzás”! Az igazgatás manőverezéssel közé tartozott, hogy január 21-én a telefonkezelő lányokat sztrájkoltásra szervezte. A sztrájkőrök meg akarták ezt gátolni, mire a rendőrség leartóztatta őket. Tiltakozásul 100 sztrájkoló vonult a központ elé.

230 ezren harcolnak az angol szigetországban, s e harcuk szinte örökké belevésődött a nemzetközi munkásszervezetek történelmi könyvébe. Győzelmet kívánunk tisztasívból!

Műszaki érdekességek

Kezdetben az emberek valamilyen súlytalan folyadék áramlásának gondolták a villamos áramot, még a múlt század végén ártalajonságokkal ruházták fel. Időközben megindult az anyag belső szerkezetére vonatkozó kutatások, s eljutottak az atom belső szerkezetének feltáráig. A végső konklúzió: villamos áram akkor keletkezik, ha akár a pozitív, akár a negatív töltések vándorolnak. De ezzel ma már nem sokra megyünk. Közélebb kerülünk a kérdés ismeretéhez dr. Jekelfalussy Gábor: Korszerű elektrotechnika c. könyve tanulmányozásával.

Mit értünk a villamosgépek tranzienis folyamatait alatt? Kovács K. P. könyve e kérdést tárgyalja. A szerző mindenütt bemutatja a nem-lineáris differenciálegyenletek megoldását analógszámológéppel, illetve analóg-digitalis hibrid módszerrel, természetesen nem hagyja figyelmen kívül a legújabb kutatások eredményeit. Mindenekelőtt az alapvető szempontokat határozza meg a szerző, majd a gépek üzemiállapota, üzemeltetési téri át. Ezenkívül a transzformátorok, hőpumpák, egyenáramú gépek vizsgálataira is kapunk meglehetősen újat.

Napjainkban a technika olyan új ága alakult ki, amely a vezérlő-rendszerek, számítógépek és egyéb elektronikus készülékek műszaki állapotát ellenőrző rendszereket állít fel. A műszaki diagnosztika kérdéseinek újszerű megoldását, és a szerkesztésben jelentkező hibák megkeresését teszik lehetővé ezek az ellenőrző rendszerek. M. D. Lebegyev: Automatikus ellenőrző rendszerek c. könyve a szovjet és külföldi tudósok tapasztalatait tárja fel.

Ma már szinte megszoktuk a birt: hangbességű és több ezer kilométeres hallótávolságú repülőgépeket gyártnak. Hogyan irányítják a gyorsan mozgó gépeket. Mindenekelőtt rádiólokátorokkal, amelyek már a közúti forgalomban is használnak. Tamási-Timár: Rádiólokátor technika c. könyve népszerűen magyarázza az érdekes témát. (B.)

Vezetésmélel

A vállalati belső mechanizmus működése napjaink időszerű kérdése közé tartozik. E mechanizmusnak meglehetősen bonyolult rendszerében a vezetőknek három legfontosabb működési területet van: az információk, a tervezés és a döntések rendszere. Ez a címe a füzetnek is, amely egy vasszerű tapasztatalt alapján íródott. de hasznosítható a posta területén is.

Kovács Géza: A nagy távlatok és a tervezés c. könyve magáért beszél. A szerző a jövő kutatás problémáit megfogalmazott, tud-

ományos módszerrel és szocialista szemlélettel vizsgálja, de érdekesen a feldolgozáshoz nélkülözhetetlen fantáziát is.

A magyar olvasók körében osztatlan sikert aratott a „Parkinson törvénye” c. kötet, a szerző ezúttal új oldaláról mutatkozik be: „Parkinson törvénye” c. könyvével, amelyben az otthon, a család és a „Házidzem” alapításával, szervezésével összefüggő problémák főnként boncolgatja, meghozza a nyar humorral.

(Közgazdasági Könyvkiadó)

HÉT GYEREKKEL — KÉT SZOBÁBAN

Balázs Károly, a Belvárosi Távbeszélő Üzem műszerésze.

egyébként a szakszervezeti bizottság helyettes titkára, és nem olyan sokkal előtte még szocialista brigádvezető is volt.

Mindez talán említést sem érdemel, ha nem olyan emberről lenne szó, aki az átlagosnál jóval több terhet vállalt magára. Ennek értékeiből mit sem von le az a tény, hogy Balázs Károly soha nem érezte tehernek a nagy családot, és alighanem rosszallóan felhívja szemöldökét a feltételezésnek még az árnyékára is.

Balásznak hat gyermek van. A legkisebb, nyáron lesz hároméves, a legidősebb 12 esztendő. Károly után a 11 éves Eszter, majd a 10 esztendő Dániel, a 7 esztendő Krisztina, a hatéves Zolt, a négyéves András és a csaknem hároméves Hajnalka következnek. Hogyan él a kilenctagú család?

Füzet és felelősség

— Attól függ milyen értelemben. Köztelherviséssel! A gyerekek kicsi koruktól megszokják, hogy nincsenek kiszolgálva. Az idősebbek kisérik a kisebbeket az óvodába. A házirend egy kis füzetben van leírva; ki miért felelős, kinek mi a dolga a konyhában, a fürdőszobában, segíteni, takarítani, rendet tartani. A nagyobbak már komolyabb házi munkában is számottevően segítenek.

— Vasárnaponként értékeljük: ki hogyan teljesítette kötelességét — mondja Balázs Károly — pontok szerint. A legjobbak, a legkötelességtudóbbak csokoládét kapnak, s mivel ők a család, valamennyien együtt úgy sem tudunk sehová elmenni, a legjobbak jutalma: részt venni a

közös kiránduláson, látogatáson stb.

A sok gyerek, sok gond. De még több öröm! Balásznak ez a véleményük. Hogy kinek jut a gondok nagyobbik része, ezt nehéz lenne eldönteni. Az anya otthon van, 600 forintos gyermekgondozási segélyt kap a legkisebb leányka után. Az apa igyekszik előteremteni a pénzt, ami nem csekélység.

Fizetése 2330 forint. Ezerégszázkilencven forint a családi pótlék. A két tétel, a 600 forintos gyermekgondozási segéllyel megtoldva sem sok. Százötven forint a lakbér, évente hat hónapon keresztül 260 forint a távfűtés, egész évre 67 forint a meleg víz, havi 120 forint a gáz, villany.

Négy nyolven fordít

Televízió nincs? — Nincs! De elsősorban elvi okból — magyarázza. — Egyrészt azért, mert a gyerekeknek nagy szükségük van az alvási. Este 8-kor már ágyba kerülnek, másrészt, ha volna tévé, akkor magam is nézném, márpedig nekem más dolgom van otthon.

Balázs Károly fordít. Angol, héber, görög és arameus nyelvből magyarrá, autodiakta módon, munka mellett tanulta a nyelveket. Ezzel szert tud tenni egy kis plusz pénzre. Azután néprajzzal is foglalkozik és elhatározta: megtanul arabul.

Nem nagy művészet — jegyzi meg szerényen. — A módszerem, mindig más nyelvből kiindulva kell az újat tanulni. Annál bizonyos, hogy a koncentrált munka nyugalmat követel. Ezt pedig elég nehéz megteremteni a kétszobás lakásunkban.

Evek óta a legfőbb vágyunk a nagyobb lakás. — Kérelmü-

ket négy éve adták be a IX. kerületi Tanács lakásosztályára, ahol elég ízetlenül azaz utasították el — persze csak szóban —, hogy minek kellett az a sok gyerek, ha nem tudják hova tenni őket. Utólag az illető igyekezett ki-magyarázni megjegyzését, ez azonban nem sokat változtat a lényegen, azon, hogy a segítség még mindig várat magára!

Azaz: a Belvárosi Távbeszélő Üzem vezetősége minden erejével támogatja Balázs Károly jogos igényét. A közösség azonban más módon is keresi a lehetőséget, hogyan segítsen a családnak. A brigádban például megoldották, hogy Balázs Károly csak két munkaszakban dolgozzék, korábban ugyanis négy naponként éjszaka teljesített szolgálatot. Ha valamelyik gyerek beteg, mindig akad, aki átvéve a műszakját. Olyan is volt — mert a szükség így kívánta —, hogy anyagilag támogatták.

Ezerkétszáz könyv

Lakást azonban nem adhatnak neki. Ő maga sem építhet, anyagilag nem győzné. A nagy család terheinek vállalása viszont indokoltá teszi a társadalom maximális támogatását!

Ez akkor is sürgős, ha Balásznak lakása a látogatóban kedvező benyomást kelt. Úgyes, ötletes berendezése révén — emeletes ágyak, kis bútorok — a zsúfoltság látszatát sem kelti. Otthonos, barátságos.

Csak a könyveket nem tudom elhelyezni — jegyzi meg a családfe.

Hány kötet? — A feleségem szerint sok, szerintem kevés. Mindössze 1200 kötet.

Lukács Mária